

DEVRİMCİ EMEK

FABRİKALAR, TARLALAR, SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEGİN OLACAKI..

YAŞASIN
DEVRİMCİ İÇ SAVAŞIMIZ

EYLEMİN DİYALEKTİĞİ

Eylem süreci içinde, reformistler sık sık eylemcileri, eylemiden vazgeçirmeye çalıştı. Ama bizim Devrimci eylemciler burjuvaziye verdikleri yanıtı reformistlere de verdiler: "Bizi teslim alamazsınız".

WİTSAK BİR LENİNİSTTEN MEKTUP

Devrimin bir gerçeklik olarak, ete-kemiğe bürünmüş olarak karşınıza çıkması, saflarımızda barındırdığımız bazı olumsuzlukların sık yörüklikle ortaya konup bunların savaşılması kaçınılmaz oluyor.

GÜNCEL OLAYLAR

İktidara ve sosyalizme hakları genişlete genişlete varmak isteyenler, hedeflerine hiçbir zaman ulaşamazlar. Çünkü devrim bir nicelikler toplamı değil, bir nitelik sorunudur.

Devrimci Ümek

Üniversite Çarşı Sokak Sosyalist Dergi
Yıl: 6 / Sayı: 48 / 15 Ağustos 1986

Sahibi: Emek Yayıncılık Adına
Temel Gürsoy

Genel Yayın Yönetmeni
K. Orduoğlu

Yazı İşleri Müdürü
Temel Gürsoy

Abone Koşulları

Yıllık ..... 500.000 TL.
6 Aylık ..... 300.000 TL.
3 Aylık ..... 150.000 TL.

Yıllık ..... 130 DM
6 Aylık ..... 80 DM
3 Aylık ..... 40 DM

Hexap Nr.
Sofist İşleri
Yeni Kredi Binası / İSTANBUL
Akıncı Çarşısı 0678 69 8

Adres
Halkın Mah.
Cemal Nadir Sk.
II. Parşöngü İşhanı D.18
Cazembözü / İSTANBUL
Tel. Fax: (0212) 511 09 10

Avrupa Temsilciliği
Schäferstr. 10
Post. Lager 5000 Bern L2 nur
İSVICRE

İsviçre Temsilciliği
H. Kämpfstr.
Post. Dpt. 1. ca. 16 / A
1020 EBENENS / LUZANNE
İSVICRE

Almanya Temsilciliği
II. Ardan
Singerhoff Str. 4
44235 Dortmund / ALMANYA

Basılı
Gülden Üstün

Yoldaşlar:

Bu devrimi artık işine çarınmış olan toplumcu düzenini koruyabilmek için amaçsızca sürdürüldüğü iş sona erdi yeni bir yenilgi daha aldı. Komünist bilinç ve devrimci iradeyle bedenlerini ellaha çeviren yoldaşlarca ölüm orucu savuşturulmuş, toplumun ara sıra, emekçileri uyandıran bir kararlılıkla ve cesaretle karşı devrimi yarı erdirdi. Zafer devrimde aittir.

Ölüm artık bir son değil, bir zafer çağıdır bizim için. Düğün oniki ay önce, zafer yıldönümümüzün meşalesi olarak sona erdirildi. Ama artık durmak yok. Bu kararlılıkla ve zafere olan kesin inanç, devrimin büyük atılımından hiç de uzak olmadığını göstermektedir. Ne mutlu ki, dünyada görülmemiş büyüklükte bir zafer ateşi yakabilmek için bizlerin savaşı sona erdirilmesini kucaklamak üzere sırasına bekliyor.

Bunu hep birlikte yarattık.

ÖLÜM ORUCU SAVAŞÇILARI ÖLÜMSÜZDÜR! YA DEVRİM YA ÖLÜM!

Çanakkale Cezası
TKRP/Leninist Tutusakları Adına
Baki Yaz

Merhaba yoldaşlar:

Selam olsun Partimiz TKRP/Leninist'in Ölüm Orucu Savaşçıları'na
Bir Selam Halklarımızın Bilincine, Kalbine ve Ruhuna Gözlenen Ölüm
Orucu Savaşçıları Siper Yoldaşlarımıza!

Ölüm Orucu direnişimiz ile düşman beyininden vurduğumuz.
Halklarımızın bilincine, kalbine ve ruhuna coşkuyla, cesaretle, tereddütsüz
gözetilen Ölüm Orucu Savaşçılarımız ile ördüğümüz ZAFERİMİZ, düşmanın
alcukluk, ümitsizliği, kan ve irin kaplanmış ruhunu da zehalim aldı. Ne mutlu
Türkiye ve Kürdistan Halklarına ki yiğit nefesleriyle onlarla bir gelecek
yarattılar, ona sahip çıkıyor. Ölümsüz siper yoldaşlarımız, simdi Leninist
gerillanın 13 Mart gençliğinin, devrimci işinin, emekçi küllünün kuruluş ve
büyüklüğüne, iradesine, devrim ve sosyalizm bayrağı oldular. Onurluyoruz...

Ölüm Orucu Direnişimiz, işte iş gerçeği bir savaşı ruhuna, Devrimci İş
Savaşımız, pek çok şey kazandırdı. Artık, kesin olarak tam bir zafer ruhuna,
devrim savaşı, emekçi halklarımızın kanamaya durumuna geçti. En önde
düğün savaşlarımız, direnerek bayrağı tertemiz, Devrimci İş Savaşımızın
güne, inanç, cesaret, güven, moral ve devrimci halklarımızın en güzel
neşelerini, en kıtla temellerini kazandırdı, yarattı. Zaferimizin, birkez daha
kesin olarak devrimi istememizi haykırışı ve bedelleri olarak Onlar, hesap
sorma bilincimizin, cesur dala ihtilalci bitemizin bitmesinden
kayboldular. Onlar ki gelecek yaratanları bugüne taşıdılar. Ve Onlar,
devrimimizin sonsuz, korkusuz ve gülen umudur.

Can Yoldaşlarımız:

Zaferimizle devrim ve ihtilalci daha çok yoldaştık. En ön safta güneşi
ayrıldı Ölüm Orucu Savaşçılarımız, keskin Devrimci İş Savaşımızın
ruhudur. Daha başta, "Zaferimiz, halklarımız, dünya halklarına kutlu olsun"
haykırınız, Marks'tan Lenin'e, Öke'den Denizler'e, Ho Anca'dan Muhirler'e,
Seviller'den Ağitler'e, önderlerimize, ölümsüz savaşçılarımıza,
yoldaşlarımıza, siper yoldaşlarımıza mutlak ödevimizdir. Düşmanı, birkez
daha döz çıkartıp, ulfaklı gün ve günümüzün kan ve irin bulaşlığında olduğuk.
Böğünüz!

YAŞASIN ÖLÜM ORUCU DİRENİŞİMİZ YAŞASIN ÖLÜM ORUÇLARINDA YÜKSELEN DEVRİMCİ İÇ SAVAŞIMIZ

ÖLÜM ORUCU SAVAŞÇILARIMIZ ONURUMUZDUR
YA ZAFER YA ÖLÜM YA DEVRİM YA ÖLÜM!
YAŞASIN PARTİMİZ TKRP/LENİNİST

TKRP/Leninist Davası Tutuşları
Doğan AĞRI

EYLEMİN DİYALEKTİĞİ

Cezaevlerinde bulunan binlerce devrimci tutuşun 20 Mayıs'ta başlatılan SÜRESİZ AÇLIK GREVİ eyleminin 45. gününden itibaren yüzlerce devrimci tutuşun dönüştürdüğü ÖLÜM ORUCU eylemi Türkiye, Kürdistan ve dünyanın son dönemlerdeki en etkileyici en kahramanca eylemi oldu. Etkisi dünya çapında görülen büyümesine kahramanlara özgü ve soylu mücadele arnağı ortaya koyanlar, halkların kurtuluş davasında her zaman yaşayacaklardır. Ölüm Orucu eyleminde dünya devrimci savaşçılar Türkiye ve Kuzey Kürdistan'daki Türk Kür. ve bütün uluslardan halkların bilincinde, tarihinde ve kalbinde sürekli yaşayacaklardır.

Sosyalizm, iç savaş, devrimci terör, sızamaz patlamaz gerçekleşmez. Butjuva döneminin kurucu için de gerekli olan bu süreçler, sosyalizmin kurulması için de zorunlu öğelerdir. Bir farkla, ki sosyalizm işçi sınıfının ve komünistlerin kahramanca eyleminin de eseri olacaktır. İç savaş, devrimci terör, silahlı eylemin yanında örneğin kahramanca eylemleri yeni toplumun doğuşu için zorunludur. İşle eski kapitalist toplumun bağında devrimci zor denen tarihi ebece yardımıyla dünyaya gelen sosyalizm işçi sınıfının ve komünist öncülerin yiğit ve kahraman girişimlerinin sonucu kurulacaktır. Halkları sosyalizme götüreceği olan devrim ve devrimde zafer boyasına zozla ve urnalıkla süklüp koparılacaktır.

Devrim için savaşan devrimci bedellerini, sağlıklarını, düşüncesini, enerjisini, kendilerine ait neyi varsa her şeyini bu uğurda mücadelesini emrine vermişlerdir. İzzat-

lar gerektiğinde kendilerini feda etmeden yeni toplum için bir zaman kurulsun. Halkların kurtuluşu için ölümü göze alan ve bu inançlarına idan sehpalarında gösteren devrimci önderlerin yarattığı soylu devrimci örnek artık yaygınlık ve kitlesellik kazanmıştır. Halkların ellerinde bayraklaşan şey, bu direngen, savaşçı, fedakâr mücadele örnekleridir.

Bu mücadelelerin bir yanını da evlerini devrim uğruna ölüme gönderen; ölümlüne bir direnişte evlatlarını yalnız bırakmayan; yalnızca desteklemekle kalmayan, fiziksel karşı savaşan tutsak ailelerin direngen mu-

cadelesi oluşturmuyor. Devrimci tutsak aileleri artık yalnızca bir 'aile' değil, halklaşmışlar. Onlar mücadele vererek halk oldular, balkın en ileri helâkati oldular. Yıllardır mücadele veren bu insanlardan öğrenilecek çok şeyler vardır. Pratikten öğrenmek denen şey, halktan öğrenmektir. Çünkü halkın pratiği dışında başka pratik yoktur. Bunun için pratikten öğrenmek denenen, bunu, halktan öğrenmek olarak anlamak gerektiriyor. Halk ise mücadele içindeki insanların ortak mücadelesinde doğan bir şeydir. Bugün mücadele içinde olan, mücadelesinin en ilercisini vermek-

te olan 'tutsak aileleri' halk dediğimiz tarihi gerçeğin ta kendisidir.

Devrimci tutsakların, tutsak ailelerinin, devrimci gücünün öncülük ettiği devrimci mücadele adım adım daha geniş emekçi kitleleri etkiledi, onları adım adım eyleme çekti, sokağa taşıdı, direnişe yönlendirdi. Bu, eylemin etkileyeceği bir devrimci eylem başlatıldı. Örnek bir devrimci eylem başlatıldı. Bu eylemin etkileyeceği ve bütün ülkeleri etkisi altına alır ve her şey ardından gelir. Süresiz Açlık Grevi ve Ölüm Orucu boyutuna kitleler her tarafta ayaklandı. Her gün ölüm haberleri geliyordu; ama aynı zamanda her gün her taraftan kavga haberleri de gelmeye başladı. Her taraftan kavga haberlerinin gelmesinin temel nedeni, Türkiye ve Kürdistan'ın her tarafının devrim ve ayaklanma için olgun olmasından ileri geliyor. Ama ne devrim ve ne zafer işle kendiliğinden eylemlerin sonucu gerçekleşmeyecektir. Devrimcilerin sürekli söyleyip, pratikte de gösterdikleri gibi devrim ve devrimde zafer negatifi, militan ve silahlı öncü mücadele-

lerin sonucu gerçekleşebilir. Ölümeylemleri, devrimin nasıl kazanılacağına çok ama çok sık katıldı. Ölümüne düşen ve bu uğurda devrim Komünistler devrimin nasıl gerçekleşeceğinin yolunu gösteriyorlar her kece.

Süresiz Açlık Grevi ve Ölüm Orucu savaşlarının eylem boyutuna dile getirdikleri ve devrimci hareket tarafından yıllarca dile getirilen 'biz teslim alınmazsınız' ya da 'mücadele eder halkları teslim alınmazsınız' sözlerinin anlamı üzerinde durup düşünmeliyiz. Bu sözleri ancak ve yalnızca devrimci bir söyleyebilir. Çünkü ancak devrimci hedefleyen, zaferi hedefleyen, sosyalizmi hedefleyenler teslim alınmazlar. Örneğin reformistlerin böylesi bir söylemi bile olamaz. Çünkü, onlar zaten teslim olmuşlardır. Demek ki, anlatımlar, amaçlardan soyutlanmaz. Sosyalizmi, devrimi hedefleyenler buna denk düşünme görüşleri dile getirirler, örnekler ise kendi durumlarına uygun sözler söylerler. Devrimci Emek ilk çıktığı zaman

"diz çökmeyeceğiz" demişti. Açlık grevi ve Ölüm orucu eylemleri aynı şeyi söylüyorlar: "Bizi teslim alamazsınız!" Bu sloganlar, bir direngenlik, savaşılabildiği, safere olan güçlü yaklaşımları ortaya koyuyor. İşkencede olsun, çatışmada olsun, sokak eylemlerinde olsun, mahkemede olsun, zindanlarda olsun devrimci konumuzda olanlar aynı üzü dide getirirler. Teslimiyet; ölüm; mücadele safere demektir.

Eylem süreci içinde, reformistler sık sık eylemcileri, eylemden vazgeçirmeye çağırıyorlar. Ama başuna! Devrimci eylemler burjuvaziye verdikleri yanıtı reformistlere de verdir: "Bizi teslim alamazsınız!" Emekçi kitlelerin tavrı ne yönde oldu? Halkın tavrı ana yön olarak, mücadeleden yana oldu. Kitleler ölüm eylemlerinin etrafında kenetlendi, kendini siper etti. Ölüm Orucu savaşılarının yoldaşı oldu. Reformistler bir kere daha halktan tokat yediler. Ezilen, sınırlanan ve beski altında tutulan emekçi kitlelerin yönelimi uzlaşmak değildir, halkın yönelimi savaştır, devrimci iç savaşı yükseltmektir. Kitlelerin mücadelesi uzlaşmacı-dümlü çizgiye değil, mücadelecilik keskin ağırlı çizgiye girer. Proletaryanın sınıf keskinliği ve aşırılığı deşen şey proletaryanın devrimciliğidir. Halkın devrimcilere sahip çıkması; evlatlarını devrime feda etmesi, devrim mücadelesinin halk kitleleri arasında maddi bir güce dönüşümünü gösteriyor. Ölüm Orucu savaşlarının eylemleri arasında kitleler defalarca savaşmaya girdiler, ölümler üstüne üstüne yürüdüler; dayak yediler, ezildiler, saçlarından sürüklendiler, işkence gördüler, her ne yapıldıysa, tavsi sonuç verdi: halk bilendi, ayağa kalktı. Savaşan halklar teslim alın-

maz.

Paşist devlet güçleriyle, halk arasındaki çatışma şiddetlenerek her tarafta yayılıyor. İktidar mücadelesi, daha net, dolaysız ve çiplak hale geliyor. Bu nedenle de sınıf savaşımı o kadar sert ve yoğun geçiyor. Urun sürecidir Kürt halkına ve Türkiye halklarına karşı burjuva iç savaşı başlatan ve halkları teslim almak isteyen tekelci güçlere, devrimci güçler ve emekçi halklar yanıt verdi: proletaryanın devrimci iç savaşı. Yalnızca bir burjuva karşı-devrimci iç savaştan söz edilemez. Proletaryanın ve halkların devrimci iç savaşı her alanda gelişim gösteriyor. Açlık Grevine giden binlerce devrimci ve Ölüm orucuna giden yüzlerce devrimcinin büyük devrimci eylemi devrimci iç savaşın geldiği noktayı gösteriyor. Cesaretleri ile ilgili, tutukların koşullarıyla ilgili gibi görünen sorun, iç savaş ortamına sommen çok kısa süre, iki karşı gücün, karşı-devrim ve devrim güçlerinin kışmasına dönüştü. Tüm dünya iki karşı gücün bu çiplak ve sert savaşına tanık oldu. PROLETARYANIN DEVRİMCI İÇ SAVAŞI artık her yerde gelişim ve yükseliş içindedir.

Kürt-Türk ve bütün halklarımız, devlet güçleriyle çatışma içindedir. Bu durumda, öncelikle devrimci güçlerin yanıtlanması gereken temel soru, nasıl savaşılacağı yani savaş yöntemleridir. Kitleler her yerde çatışmaya girmekle birlikte, eylemlerde çoğu kez, eylem üstünlüğü karşı-devrim güçlerinin eline geçiyor. Bazen daha az sayıdaki polis ve ordu birlikleri daha fazla sayıdaki halk güçlerini etkisiz hale getirebiliyor. Demek burada nitelik sorunu, nicelikten daha önemlidir. Niceliğin belli bir yerinde artık, nitelik sorunu tayin

İllegal devrimci komünist güçler iktidar mücadelesinde oportünistler ve sosyal-reformistler karşısında kesin bir üstünlük sağlamıştır. Süresiz Açlık Grevi ve Ölüm Orucu eylemi ve eylemin yolaçtığı halk direnişi illegal komünist ve devrimci örgütlerin öncülüğünde ve tartışmasız etkinliğinde gerçekleşti.

edici olur. Nitelik demek, ideolojik sağlanırlığın yanında, askeri bakımdan strateji ve taktik bilgisi ve bu bilgilerin nasıl kullanılacağı demektir. Son derece açıktır ki, nasıl savaşılacağına, savaş yöntemlerine, taktiklerine, araçlarına kitlelere öğretecek olan öncelikle komünist güçlerdir. Ölüm Orucu savaşlarının komünist öncülüğün nasıl yapılacağına tartışılmaz kararlar verdiler bizlere. Esas sorun, Ölüm Orucu savaşlarının, öncelikli anlayışını hayata geçirmektir. Ölüm Orucu savaşlarının büyük devrimci eylemi, devrim, safere ve sosyalizm mücadelesinde bizlere yol gösteriyor. Bu yoldan yürüyelelim yoldaşlar, somunda safere bizim olacaktır!

İllegal devrimci komünist güçler iktidar mücadelesinde oportünistler ve sosyal-reformistler karşısında kesin bir üstünlük sağlamıştır. Süresiz Açlık Grevi ve Ölüm Orucu eylemi ve eylemin yolaçtığı halk direnişi illegal komünist ve devrimci örgütlerin öncülüğünde ve tartışmasız etkinliğinde gerçekleşti. Oportünist ve reformist hareket, illegal komünist ve devrimci örgütlerin tartışmasız üstünlüğüyle sürmesiyle birlikte eski komünizmi de yitirdi. İki taraf çok kesin ve karardır: devrimci güçler ve karşı-devrimci güçler. Oportünistler ve sosyal-reformistler ise açık olarak görüldüğü gibi uzlaşmacı rol oynadılar. Eylem sürecinde, devrimci güçlerden çok, burjuva güçlere yakın davrandılar. Bu ise, herkesin onların durumunu görmesini sağladı. Emekçi kitleler illegal komünist ve devrimci güçlerin eylem boyunca gösterdiği yığıldı ve gerçekleştirdiği sokak eylemleri karşısında etkilendi ve büyük bir sempati duydu. İllegal komünist ve devrimci güçlerin devrimci öncülüğünün ve etkinliğinin kesin olarak sağladığı yeni bir dönemi açıldı.

Uğur GÜNDÜZ

Bu yazı büromuza gönderilen TKEP/leninist merkezi yayın organı KOMUNIST Dergisinin 4. sayısından alınarak yayımlanmıştır.

TUTSAK BİR LENİNİSTTEN DIŞARIDAKİ YOLDAŞLARA AÇIK MEKTUP

Yoldaşlar...

Bu mektuba savaşın farklı bir alan olan özseviden yazıyorum. Düşmanla sınırsız bir savaşa tutuştuğumuz bu iç savaş günlerinde, artık devrimin bir gerçeklik olarak, etn-kemliğe bürünmüş olması karşınıza çıkması, saflarımızda harmanlırdığımız bazı olumsuzlukların açık yüreklilikle ortaya konup bunlarla savaşılması kaçınılmaz oluyor. "Normal dönemlerde" pek zarar olmayan, hatta yer yer bize ideal gibi görünen bazı alışkanlıklarımız, devrimci dönemde başımıza pek çok iş açıyor. Hala iç savaşın yaşanmakta olduğu ve hepimizin öznesi bu iç savaşın bir devrimin ön gününe ulaştığı bir aşamada, varolan "küçük" eksiklikler, devrimin avuçlarımızın arasından kayıp gitmesine yol açacak niteliktedir. Bu "küçük" hatalar, bazı kahredici bir umarsızlığın, savaş acıyıcılığı düzeyine düşebilir. Bu gün bu topyeklonda sadece devrimin ayak sesleri duyuluyor... Artık devrim kendisini gösteriyor! Savaş var! Her yerde kan, acı, ölüm... Gözlerimizin önünde olan-biten bir devrimden başka birşey değil yoldaşlar. Ve biz, eğer bütün açık yürekliliğimizle eksikliklerimizin üzerini örtmez, eşkinin alışkanlıklarını bu yeni döneme de taşırsak, "YA DEVRİM YA ÖLÜM" şiarımızın ikinci kısmını kaçınılmaz yazgımız olacak; devrim, bizimle birlikte olacak! Yeni dünyanın bütün eski alışkanlıklarını kaldırıp bir kenara atmanızı gerektiriyor.

Yoldaşlar... Yukarıda belirttiğim yeni dönemin özelliklerini göz önüne alarak yeni mektubumda, saptayabildiğim teorik, pratik ve politik aksaklıklarımıza değinmeye çalışacağım. Sorumluluklarımızın bir kez daha dillendirmeye gayret olacağım.

Yoldaşlar... Bilindiği gibi, geleceğin günlemler dünyasını kurmak, dünyanın en çevreli işidir. Tarihin gelişim yasalarının zorunlu sonucu, dolayısıyla bir gerçeklik olan bu güçlükler dünyası: Komünizm; ari ve kan üzerinde yükselen insanlığın, acıya ve kana yien

arı ve kan dolu araçlarla sun vereceği bir sürecin sonunda doğacaktır. Acımasız sınıflar savaşının düğüm ve kırılma noktasında yer alan devrim, karşı sınıfları bütün güçleriyle birliğine girdiği, bir tarafın en çetiret araçlarla, kendi egemenliğini diğer tarafı kabul ettirdiği, sınırsız bir ölüm edebiri iç içe geçtiği kavrayış bir süreçtir. Devrim acımasızdır. Öğütücü ve öğreticidir.

Devrimi ve yaşama bütün karmaşıklığı içinde ele almamız gerekiyor. Onu karmaşıklığı, zenginliği anlarsadığımız süreçte tarihin bize vermiş olduğu o kadar görevi yerine getiremeziz mümkün değil. Bazı artmış hata, yasama ve devrimi tek düzelelik içinde kavramaya çalışıyor. Başarı kasırsadık arayışındaki "mükemmeliyeçiliği" yoldaşlarımızın geçtiği, felsefi dilde konformizm, politik literatürde statikçilik olarak allandırdığımız düşünce yozlaşına sahup yoldaşlarımız, bu yeni dönemde en fazla zorlanma ve zorlanacak olan yoldaşlarımızdır. Başta tarih ti-

linceye sahip olmasının getirdiği bir görüşlülüğe kendisi kaptırsalar, zaman içinde savaşın gereğini yerine getirememenin ağırlığı altında eziliyor ve safları terk ediyorlar. Tarih bilinci pek önemlidir. Kararlı bir mücadele için ilk dayanak noktası doğru bir tarih bilincine sahip olmaktır. Tarihin mantığını

kavrayanlar, onu dönüştürmenin araçlarını da edinecek olurlar.

A- TARİH BİLİNCİ

Tarih bilinci demek, tarih bilgilisi demek değildir. Tarih bilinci derken tarihin gelişim yasaları ve doğrultusunu bilmeyi, tarihin oluşum ve hareket mantığını kavramayı kasırdır.

Hemen belirtelim; "uygarlık tarihi sınıflar savaşının tarihidir" önermesini bilir, bunu bilmekle marksist tarih öğretisinin temelini öğrenmiş olduğumuzu düşünürüz... Tarih bilincini bunun üzerine kuramaz. Bunu yapma ile de daha baştan yanlış düşünüş oluruz. Yalnızca sınıflar savaşının varlığını kabul etmek, tarihin gelişimini açıklamakta birer adım olanı iletirmez. Çünkü, yalnızca sınıflar savaşının kabul ettiğimiz zaman, var olanın sadece bir yönünü ele alırız. Sorular başlar: Sınıflar savaşına neye göre biçimlenir... Toplumsal sistemlerin değişimi hangi temelde olur... Gelerek nicin komünizmi olacak vb. İçi yalnızca sınıflar savaşını ile sınırlı tuttuğumuz da bu sorulara yanıt veremediğimiz gibi, bir sosyal reformistin "evril yaşanabilir" bir kapitalizm üzeri bizim komünizmi istediğimiz kadar mantıklı ve gerçekleştirilebilir hale gelir. Öyleyse, sınıflar savaşının kabul etmek marksist olmak için yeterli değildir. Bizim tarih bilincimiz için yeterli olmaz. Marx bu sorulara Weydemeyer'e yazdığı 5 Mart 1852 tarihli mektubunda açıklık getirir. Sınıflar savaşının bulunmuş olmasının sonucu kendisinesait olmadığını, kendisinden çok önce bu gerçeğin haricuya tarihçiler tarafından bulunduğunu belirten Marx şöyle der: "Benim yeni olarak yaptığım şeyi insanlığın varlığını, üretimin gelişimindeki belli tarihsel aşamalarla ilişkili olduğuna, 2- sınıf savaşımının zorunlu olarak proletaryaya diktatörlüğüne varmasının, 3- bu diktatörlüğün, yalnızca bütün sınıfları ortadan kaldırılması ve sınıfın toplumsa bir geçiş oldu-

**Herbirimizin bir parçasını
oluşturduğu HEPİMİZİN
eseri olan bu parti bugüne kadar
bize hep doğru yolu gösterdi.
Bu yüzden yoldaşlar,
eksikliklerinizi gidermede
atacağımız ilk adım
Leninist Partinin ideolojik
politik hattını
ÖZÜMSEMektir!**

ğunu göstermekten ibarettir."

Marx burada tarihin gelişiminin üretimdeki gelişmelerle ilişkili olduğunu ortaya koyarak, son tahlilde tarihin hangi zemin üzerinde hareket ettiğini göstermiş oluyor. Vene göstermiş oluyor ki, tarihi bu inceleme yöntemi ile ele aldığımızla, bütün pozisyonlar, komünizmin ve komünizme geçişin ardından başka birşey olmayan proletarya dik tatarlığına, tarih unvanına ZORUNLU olarak varacağı deniz olduğunu göstermekte. Böylece, kararlı bir mücadele için dayanılacak nokta: Komünizm tarihsel gelişimle kapalımsız sonucudur, meblağ açığı çıkarıyor. Ama, tarihi anlatmak için bu yetmez. Bu, tarihin son tahlilde bağlı olduğu şeydir. Ne var ki, tarihe bir dizi atılan daha karabir. Bunlar din, politika, ideoloji, felsefe, bilim, eğitim... türünden üst yapı sorunlarıdır. Ve temel ekonomik yasalarla birlikte, tüm bunların biçimlendiği insan bilinci girer tarih sahnesine. Böylece tarih, yasadıkları gibi düşünen milyonlarca ve milyonlarca insanın, bilinçli ya da bilinçsiz istek ve istenc

lerinin çatışmasından doğar. Tüm bu istek ve istencler, çelişkili ve çelişkili bir sürecin sonucunda bireşime (sentez) ulaşarak bir bütün olurlar. Bu bütün, kendini oluşturan parçalardan farklıdır, hatta çoğu kez, onlara tersdir. Bütün parçaların üstünde yer alır. Bu bireşim bütün tarihtir.

İşte tarihin oluşumu böyle karmaşık bir süreçtir. İnsanlık tarihsel bir parçası olarak üzerinde bulunduğumuz topraklarda bugün, tarihin en karmaşık yönünü oluşturan DEVRİM gerçekleşiyor. Yaşamı bir kusursuzluk zinciri olarak görmek isteyenler, kesin ve belirli bir alan düşleyenler bu karmaşık da yitip gitmeye mahkumdur. Ama bu yaşamı hiçbir görmek isteyenler, tüm bu karmaşayı kavramak zorundadır. Bunun amacı ise felsefedir... Marksist felsefe, yani diyalektik materyalizm. Kuşkusuz böylesine yoğun bir dönemde, oturup felsefe üzerinde akademik araştırma yapmak zamanı yok büyük çoğunluğumuzun. Ama bizim başka kimse de bulunmayan bir avanlajımız var: Leninist ideoloji. Leninist Partinin tüm gösterimlerini bugüne kadar pratik taraftan doğruladı. Onun ortaya koymuş olduğu leninist ideoloji tüm karmaşık süreçlerin en doğru çözümlenmesini verdi. Her birimizin bir parçasını oluşturduğu HEPİMİZİN eseri olan bu parti bugüne kadar bize hep doğru yolu gösterdi. Bu yüzden yoldaşlar, eksiklerinizi gidermede atacağımız ilk adım Leninist Partinin ideolojik politik hattını ÖZÜMSEMektir!

Yoldaşlar... Tarihin hareket mantığını kavrayacak, her bizim tarihi dönüştürme çabalarımızı sonuçsuz bırakır, hem de zaman içinde bizim mücadeleden düşmemize

sebebiyi verir. Eğer tarihi, kendi gerçek hareketi içinde değil de, kafamızdaki "düş hallerde" irdelemeye, öğrenmeye kalkarsak, kaçınılmaz olarak varacağımız yer yığınlar mezarlığıdır. Burada, yeni dönemin görevlerini yerine getirmenin sözünü dahi etmiyoruz. O yüzden, tarih bilinci üzerinde biraz daha durmak istiyorum.

Tarih, SON TAHLİLDE, üretici güçlerle üretim ilişkileri arasındaki bağın yönlenmesiyle sonuçlar arasındaki ilişkiyi gösterir. Yani, üretici güçlerin (bilinçleri ya da bilinçsizce hareket eden) milyonlarca ve milyonlarca insanın yaşadıkları koşulları belirler. İrade ve isteklerinin çatışmasından sonucunda ortaya çıkan bir süreçler dizisidir. Bu tek doğrultulu bir hareket değil, karmaşık bir süreçtir. İnsanlar tek doğrultulu bir hareket değil, karmaşık bir süreçtir. İnsanlar ve çıkışlar, zigzaglar, sırımular... İrade, nihai anlamda daima ileriye yönelen bir harekettir. Tıpkı ırmaklar gibi... Bir ırmak nasıl hedefi olan denize doğru bir hat izleyerek gitmiyorsa, tarihte doğrusal bir hat izlemez. İrmak bir engel ile karşılaştığında önce durur, sularını biriktirir ve engelin üzerinden geçmeye çalışır; eğer engel aşamıyorsa denli büyükçe çevresinden dolanır meanderler çizer... Sonunda hedefi olan denize ulaşır. Tarihin hareketi de böyledir. Önce engel üzerinden aşmalarla meanderler çizmeye, durgunlaşmış çabılamakla komünizme akınmaktadır tarih unvanı. İşte bu akışın yasalarını öğrenen insan için, en iyi bir eylemlilik alanı başlar. "Tarihi yapmanın" anahtarını bulmuş olur. Hiçbir güç onu durduramaz artık. Yaşamı tek düşse kavrayan, yaptığı her şeyde "kucaksızlık" isteyen yal-

gi' içinde devinirken, yaşayabilecek her bir olumsuzluk bütünün gelişmesi algılanmadığından, yığınlar doğurur. Mükemmelliyetçiler, kendi alanlarındaki sorunlar biriktirginde bütün işlerin kötü girişi şeklinde bir karamsarlığa düşerler. Kendi dışlarıyla bulunan mücadele alanlarında başka de işler iyi gidiyordu, ama onlar bunu görevsizliklerinden karamsarlıktan kurtulamazlar ve soluğu yığınlar maseraşında alırlar. Ve, yoldaşlar, bu küçük burjuva her merkezci yapısı hem işinin kendini böyle tüketmesine yol açar, hem de mücadeleye zarar verir.

Devrim günlerindedir, yoldaşlar. Sırdı verilen görevi memur mantığı ile yerine getirme değil, yaşamın zenginliği içine büyük bir cesaretle solumanın zamanıdır. İnsiyatif geliştirmeliyiz, ürettili olmalıyız hata yapmaktan korkmadan savaşa dalmalıyız. Hazır reçeteler, hazır planlar, eski dönemin çalışmaları çıkartılmaları bir işimize yaramaz. Şimdi her zamankinden daha pratik olmak zorundayız. Olaylar hızla beklemeyeneği gibi, kafamızda tasarlattığımızı güvenmek, pratik yaratmak, savaş tekniğini öğrenmek, kitlelerden öğrenmek ve onlara öğretmek, laboratuvarında deney değil yaşamın gerçekliği içinde devrim yapıyor olduğumuzu anlamak... Bu dönemde bilinen çıkarmanız gereken şeylerden birkaçı bunlardır. Savaşlarımızda mükemmelliyetçilere karşı mücadele etmeliyiz yoldaşlar.

C- KONFORMİZM (STATÜKOCULUK):

Devresizliğin ölümü...

Sevgili yoldaşlar... dönemin görevlerini yerine getirmenize engel olan, devrimin elinizizin arasından kayıp gitmesine yol açacak olan bir diğer önemli zafımanın da statükoculuk olduğuna düşünüyorum. Buna felafede konformizm adı veriliyor. Günlük dil için söylesem alışkanlığın gücü dememi gerektiriyor sanırım. Bu anlayış var elanda yetinme, varolan durumun değişmesine karşı ayak direme, değişim katışında durma şeklinde beliriyor. Kuşku yok ki, bu, devrimciliğin sömü demekler. Bir insan örgütlü sallar da yer alabilir. Ama yalnızca bu onun devrimci adını hak etmesini sağlamaz. Örgütlü sarta yer aldığı halde bir insan konformizm harağında yürüyorsa, o insan içinde devrimci değildir. Onun devrimciliği yalnızca görünümdür. Lenin, eski Bolşeviklerden en fazla bu noktada şikâyetçi olmuştu. Bu öyle bir özellik ki, devrim zafırla sonuçlanmaz, iktidarı almış olsa bile, başımıza bela olur, üzeri günemize sürekli ayak bağı teşkil eder. Dev-

rim mücadelesindeyse her türlü takat zenginliğinden yoksunluğa, kısırlaşmaya yol açar. Bu ise sürekli olayların gerisinde kalmamıza neden olur. Bu özellik de mükemmelliyetçilik gibi, dar görüşlülükle meğbuldür. Biriherisine çok henüz bu iki olumsuz yön.

Bu zafın kökünde çoğu zaman alışkanlık yatar. Alışkanlık kişiyi kendi üssetinde solumduğundan daha büyük bir etki kurar. Montaigne Denemeleri'nde alışkanlık gücüne değindikten bir örnek aktarır. Bu örneğe, bir büyük kachin meği buzağılandığında, yavru buzağıyı kucağına alır ve onu sever. Sonra aynı şeyi her gün yapmayı sürdürür. Buzağı artık büyümüş ve kocaman bir inek almıştır. Arsa öykümüzün kahramanı olan kadın, in-

Devrim günlerindedir, yoldaşlar.

Şimdi verilen görevi memur mantığı ile yerine getirme değil, yaşamın zenginliği içine büyük bir cesaretle atılmamızın zamanıdır.

İnsiyatif geliştirmeliyiz, ürettili olmalıyız, hata yapmaktan korkmadan savaşa dalmalıyız.

Hazır reçeteler, hazır planlar, eski dönemin çalışma alışkanlıkları bir işimize yaramaz.

Şimdi her zamankinden daha pratik olmak zorundayız.

ji hergün kucağına alır sevmeye devam etmektedir. Bu öykü alışkanlığın gücünü göstermek için abartmadan yazılan bir öyküdür. Öykü abartıdır ama, alışkanlıklar gerçekten de çok güçlüdür. İnsan çuğu zaman farına varmaz helki. Yine de hareketlerinde alışkanlıkların payı korkunç derecede büyüktür. Bir devrimci için alışkanlıklar süredli mücadele edilmesi gereken şeylerdir. Tarihin sıradan bir nesnesi değil, ama onun bilinçli nesnesi olmak isteyenler için yaşamı anlamak ve bu sayede onun daima bir adın içinde olmak zorunludur. Yaşam zenginidir, olaylar sürekli değişir, süreç mücadele anlayış, çalışma tarzı, söylem biçimi vb. de sürekli değişmektedir. Bu değişiklikler her zaman alışkanlıklarımıza rağmen olur, olmalıdır. Alışkanlıklarımızı yandığı-

miz oranda statükoculuk (konformizm) zincirini de kırarız. Statükoculuk kırıldığı zamanda düşünce darlığını atar, olaylara daha bütünsel bakabiliriz. Bunun terside aynı şekilde doğrudur.

Açıkta ki, statükoculuk da mükemmelliyetçilikle benzer sorunları doğurur. Devrimci insiyatife en fazla gerektirdiğimiz güç savaşı günlerindedir, bu zafı olumsuz kolomuzu bağlar, olaylara müdahale edemememizi yada gerektirdiği gibi müdahale edemememize sebep olur. Oyas yani dönem, bingims kadar olmadığımız oranda pratik ve hareketli olmamızı gerektiriyor. Savaşlarımızda statükoculuğa karşı da mücadele etmek zorunda olduğumuz açıktır, yoldaşlar. Bu mücadeleyi hem de benliğimize karşı yapacak ve kendimizi düzeltmeye uğraşacağız, hem de yoldaşlarımızın bu konudaki eksikliklerini gidermeye çalışacağız unutmayalım yoldaşlar bu eksikliklerimiz içinde bulduğumuz kapılarda devrimimiz için son derece tehlikelidir. Devrimciliğimizi sürekli kılmak bu mücadeleden geçiyor.

D- GİRİŞKENLİKTEN YOKSUNLUK

Denemin kabul etmediği bir diğer eksiklik günümüzde girişimci yönümüzde ortaya çıkan savaşı, yoldaşlar. Yoklama ki erkenlerden kaynaklanabileceği gibi, kendi kendini yetermez hissetmekten de kaynaklanabilir bu zafı Kendini yetermez hissetmek ve bu yüzden geri solumaktan çekinmek içinde geliş bir mükemmelliyetçilikler. Bu konuda yalnızca çuğu söylemek yeterli olur sayarmız. Hiçbir şey yapmadan oturarak düşünmenin bir yok edici bir seyirci kalmaktasız, kötü de olsa bir şey yapmak, düşünme diretmek yağdır. Kalda ki, bu savaşı herkesin yapabileceği bir şey var. Burda da pratikten öğrenmek gerekiyor. Hatalar yapabiliriz, ve gerekirse yapmalıyız. Başlarda burnumuz sızgı sızda sürtülebilir. Ama biz, bu hataları yapa yapa doğruya öğrenmiş olacağız. En azından nasıl yapmamız gerektiğini öğreneceğiz, yoldaşlar. Bu bile bizim için büyük bir kazanç olacaktır. Pratikten öğrenceğiz, çünkü pratik öğreticidir. Bu aşından düşünce ve hata yapmaktan korkmayalım. Cüret, yoldaşlar... cüret, daha fazla cüret. Bugün bize birlerce plandan programdan daha fazla gereken ve bize yararlı olacak şey budur. Savaş başka şeylerin yanında daha da cüretli olacak taraf kazarsak olur.

E- DAR GÖRÜŞLÜLÜK

Mükemmelliyetçilik ve statükoculukun

dünya dar görüşlülüğü doğuran başka etkenlerde olduğunu söylemek gerekiyor. Bu dar görüşlülük pratik içinde değişebilir. Çağın durumunda, felsefeye uzak olan yoldaşlarda görülüyor bu zaaf. Bu yoldaşlar alanlarında canla başla çalışıyorlar. Gerçekten ellerinden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyorlar. Yaratıcılıklarını büyük oranda kullanıyor bu yoldaşlar. Ama kafalarını işlerine o kadar hapsediyorlar ki bir düşünce sorun kendi alanlarının günlük pratiklerinden başka bir şeyi düşünemez oluyorlar. Yoğunlaşma salt o alana yönelik oluyor. Bu, diğer alanlarla doğrusel bağın kopmasına yol açan süreci yaratıyor. Belki diğer dar görüşlülükler de bu kadar kötü sonuçlar doğurmuyor bu dar görüşlülük. Ama bütün gözden kaçığı için günlük pratikten kafayı kaldırıp bu münadelenin genel gereklilikleri ile ilgilenemiyor. Devrim etc keranîşe bulunduğu zaman, hazırsız yakalıyor, yeni görevler algılamıyor. Kafasını zaman zaman içinde bulduğumuz ortamın dışına çıkarabiliyoruz... Genel gözlemleyebilmeli ve çözümleyebilmeliyiz. Eğer buna yaparsak, ne kadar çabalarsak çabalarsak bir yarıma hep eksik kalacak; devrimin bidden istediklerini kavrayamayacağız. Düşünce genişlik ve esneklik... İhtiyarımız olan bir özellik de budur yoldaşlar. Bunun için, pratik ve teorik dar görüşlülükle de mücadele etmemiz gerekiyor.

F-SAVAŞ KONUSUNDAKİ ANLAYIŞSIZLIK

Yoldaşlar... İçinde bulunduğumuz dönemde en çok ihtiyarımız olan şey, halkı savaş kırmışlığıdır. 'Bil yoldan bu yana iç savaşın söz ediyormuz. Hakkında bu kadar yazılıp - çizildiği halde bu kadar az anlaşılan bir konu daha bulunmak gerekten zer diye düşünüyorum. Başka bir savaştan sözlerseniz... Örneğin İkinci Dünya Savaşından sözlerseniz, ya da Körfez Savaşı deseyiz hepimizin kafasında bir şeyler somutlaşıyor. Ama iç savaş konusunda bir algılayışsızlık kendini gösteriyor. Yaşadığımızla geçen iç savaş sözcüklerini toplasamız nerdeyse bir baştır oluşturmamak. İç savaştan bu kadar yoğun olarak söz etmemizin amacı salt propaganda olması gerek. Bu, her şeyden önce, düşmanı düşük olmaktan önce, bize yönelik, bizim rah-hiş olmak bu savaşa hazırlanmamıza yönelik yapıldı. Dilerseniz şöyle şartlı anlatsam, Kendi alanımıza sızan bir çalışma yaparken; diyelim, bir pankart asarken, bildiri dağıtırken, bir ortamda konuşma yaparken, yemek yerken, yürürken, alış-verişe çıkarken... hep iç savaş gerçekliğini düşünüp, bütün hareketimizi buna yönlendirelim diye yapı-

lı. canı vurdu. Bunun vurgu yapılan konu ulmasımsız kaçını iç savaş çözümümüz bilinesiz kartamadığı algı olarak kaldı.

Bir çoğumuz günlük pratiğin içinde boğulurken, hem de iç savaşın varlığını propagandasını yapıyoruzken, kafamızı pratikte iç savaşa göre hizimlendirmedik. Örneğin, her gün adınıladığımız sokaklarda çok yakın dönemde sokak savaşları verdiğimizizi düşünüp kafamızda bunun planlarını kurmaya çalışmadık. Savaşlarımızın bu sokaklara haritalarını çıkaracak kadar bakmadık. Düşmanın her gün konuşulduğu yerleri, silah çatışmalarına girerek bizim görüşle incelemedik. Bir savaş için ilk temel koşul olan saleri teknikleri öğrenmek için ÖZEL çabalara girmedik. Bunun nasıl yapılır, silah nasıl kullanılır, sokak çatışmalarının püf noktaları nelerdir... evet yoldaşlar, biz daha bunlarda eksik davrandık. Leninist yoldaşlar... her şeyden önce iç savaşın kuramımızın bizler olarğını düşünmeliyiz. Madem ki, iç savaşın varlığını ve gelişimini herkesten önce ve herkesten net gördük/görmüyoruz, madem ki devrimin günlerinde olduğumuzu ileri sürüyoruz, bu savaşa gerçekleri de BİZ yerine getirmeliyiz. Savaş konusundaki cizirliğimizi gidermeliyiz. Madem aksiliklerden söz etmiyoruz. Onu söylemeye bile gerek yok. Savaş kuramlarını çıkaracak eğer, savaş bilimi (savaşın sanatı) konusunda kendimizi yetiştirmeliyiz. Savaş strateji ve taktiklerini öğrenmeli, gerilla ve sokak savaşları konusunda kendimizi eğitmeliyiz. Bu konuda yaşamız deneyleri mutlaka incelemeli, bunu kendi somutumuz nasıl uygulayacağımız üzerine kafa yormalıyız. Her savaş ayrımsızdır, silahlı güce dayanır. Ama, iç savaş, tarihte tanık olmayan en ayrımsız savaş türüdür. Kendimizi buna göre yetiştirmeliyiz.

Rütuş çalışmalarımıza iç savaş tartışmasına (bu gerçekliğin düşüncesine) göre ayarlanmamız gerektiğini söyledim. Örnek olarak diye söylüyordum. Daha dün senin derosun geri talepli reformist öğrenici eylemliliği, sokaklarda yürütülmek istendiğinde nasıl sınıcağı açtı ve sokak çatışmasına dönüştü... birlikte gördük. Dönemin özelliği gereği, hemen her eylemlilik böyle olmaktadır. Bu durumda, biz böyle bir eylemliliğin içinde yer aldığımızda, eylemin kendi dar mantığı ile hareket ederiz. Böyle bir kütle eylemliliğinde salt kortej oluşturma, bunu koruyan bir zincir yaparak slogan atma vb. gibi bir mantığımız olmasın. Böyle bir kütle eylemine giderken, çatışma olasılığını düşünüp (ki büyük oranda çatışma çıkacaktır), düşmanın ve bizim konuşulduğumuz güler ve araçlar durumu, eylem alanının özelliklerini, geri çekilme ve sal-

dırma yollarını, manevra noktalarını... iyi-ce arlamalıyız. Bu bir savaş... Bu bir iç savaş... kendimize deflora tekrarlamak durumunda kalsak da bunu hiline çıkarmalıyız. Eğer bu düşünce çekline sahip olmazsak bu savaşa da hazır olamayız.

Her eyleme hazırlanmamız, orada gerçekleşerek savaşa hazırlanmamızdır. Bu anlamıyla artık. Düşman, bizim bütün eylemlerimizi bu mantıkla hazırlıyor ve hazır olduğu için de hemen bütün kütle eylemlerinde üstünlük sağlıyor. Biz karşı başarıları yapmaya çalışarak kütle eylemlerinin yapısını değiştiriyoruz. Bu savaşa şiddet potansiyeli var. Bizim örgütleyemediğimiz noktada, son öğrenici eylemlerinde olduğu gibi vana bir özellik kazanıyor ve gördüğü ilk hedefe yöneliyor bu şiddet. Savaş amacını bir esneklik kabiliyeti gerektirir. Eskinin kata çalışma alışkanlıklarını savaşa pratiğinde iflas etmeye mahkumdur. Günümüz koşullarında bir Leninist düşünce düzenisizdir. Hiçbir düşünce ve yetki tanıtması anlamında söylemiyorum bunu. Ne de başbağılık anlamında... Her an yeni bir gelişmeye hazır olmak, her gün yeni bir taktik geliştirmek, her 'baklanmadık olayda inisiyatif kıymak anlamında kullanmamız

Herhangi bir eylemimiz kendi içinde başarısız olabilir. Çok iyi hazırlık yapılmış halde, bir çatışmada yenilebiliriz. Yalnızca gerek yok yoldaşlar. Çünkü her savaş, bir stratejiye bağlı bir dizi taktik eylemlerinden oluşur. Bazı taktik yeniler stratejik anlamda zafer kazanılmıyorsa yol açabilir. Küçük başarıların büyük safaları hazırladığı bilinir. Ama bazı küçük başarısızlıklar da büyük zaferler hazırlayabilir. Bu açıdan bakıldığında bulunduğumuz bütün alanlarda düşmanla çireceğimiz küçük çatışmalar, sonucu ne olursa olsun, ilerdeki daha büyük çatışmalar açısından bize önemli dersler ve deneyimler sağlayacaktır. Çatışmalarımızı bunları düşünerek yürütmeliyiz!

Sevgili yoldaşlar... Yaşam bütün zenginliği içinde, devrimin bütün dalgaları eşliğinde akıyor. Hiçbir darhın, kalbi kabul etmiyor yaşam. Güdümüzün önünde, geleceğin güzelliği ile bağını bağlayan bir köprü olarak devrim yükseliyor. O bize çok şey veriyor. Bizden çok şey istemekte hakkıdır. Leninist Parti, bu karmaşık süreçte bizlere yol gösterirken, bizlere çok şey veriyor. Unutmayalım: 'Uç' şey verildiğinde çok şey istenir'... Şimdi bizden istememi vermek zamanıdır, yoldaşlar! Şimdi birinin benliğimizi pratiğin savağında yeniden yaratılmak zamanıdır!

Karşınıza çıkmış olan sonunuz imzamız...

Ömer DAĞLI

GÜNCEL OLAYLAR

Burjuva terörü, uzlaşma yanlısı reformist küçük burjuva hareketlere de yönelmesi karşısında, baskılara uğrayan bizim reformistlerimiz kuru halinde bağırmağa başladılar. Biz yasal hareketiz, yaptığımız yasalara ve insan haklarına aykındır. Yasalara göre hareket etmenin ve yasal halden herkesi koruyan bir güvence olduğu sanılıyor. Uzlaşmacılar yasalardan ve evrensel insan haklarını karşılama olarak sokağa çıktıklarında, tahatça eylemlerin yapabileceklerini sanıyorlardı. İlk saklıya uğradıklarında, polise karşı savundukları şey, yasalar ve insan hakları oldu. Karşılama çıkan güç ne yasaları, ne de insan haklarını tanıyacak gibi görünmüyor. Toplum ve dünya karşısında görüntüyü kurtarmak için bile öyle davranmaya hiç niyetli görünmüyor. Karşılarına dikilen gücün niyeti belliydi: önelerine çıkan herkes, haklarıyla birlikte ezceklardı. Ne sokağa çıkanların yasal parti olması, ne insan hakları savunucuların alınması, ne de sendikacı olmaları, kendilerini burjuva devlet güçlerinin vahşi saldırılarından kurtarmadı. Devlet, dünyanın gözü önünde ne kadar zalim bir güç olduğunu herkese gösterince kitlelere saldırdı, yaraladı, öldürdü, kalarlarını gözaltına aldı, sorguturma başlattı. Yasal sol partiler için de kapatma davası açtı. Tekelci güçler saldırılarını arttırırken daha önceden bütün hazırlıklarını yapmış, politikasını herkese ilan etmişti. Her şey gün gibi açıkken bu durumda en çok şaşırın ve saldırının yarattığı etkiden haberi kurtulamayan reformistler oldu. Böyle bir saldırı, bu kadar vahşet ve devlet terörünün bu kadar açık olarak uygulanacağını beklemiyorlardı. Düşmanı bu, haindir! saldırısını en beklenmedik anda yapar. Ama bunu bir de uzlaşmacılara sorun, onlar saldırılarından bıcaqlandıklarını düşünüyorlar.

Bu güne kadar yürürlüğe konan burjuva iç savaşın etkisini dolaylı olarak hissedebiliriz.

saldırıları doğrudan karşı karşıya gelmeyenler olan bitenin bir iç savaş olduğunu anlayamamışlardır. Faşist terörle açık olarak karşı karşıya geldikleri sonra bazıları ilk defa ciddi olarak düşünmeye başladı. Hem cop yarısı almışlardır hem de gönü yarısı. Daha önceliklerde olduğu gibi son olayların da hiç bir şaşırtıcı yanı yoktur. İç savaş durumunda yasalardan ve hakların yerini şiddet alır. Yasal burjuva şiddete dayanarak, emekçiler üzerinde şiddetli olarak uygulanır. Uzlaşmacıların hala anlayamadıkları şey budur. Güncel olaylar her gün bu gerçeği yeniden ve yeniden doğrulayan kanıtlarla doludur. Hakların yerini genel olarak şiddetin alması komünistler için hak mücadelesinden vazgeçmek anlamına gelmez. Komünistler, ulusların kendi kadını kendilerinin tayin hakkı ve söz, örgütlenme, toplama, basın hakkı gibi hak mücadelesinden vazgeçemeyeceklerdir. Ancak komünistler, devrim, iktidar ve sosyalizm mücadelesini yalnızca "haklar" mücadelesi olarak görmez. İktidara ve sosyalizme hakları genişlete genişlete varmak isteyenler, hedeflerine hiç bir zaman ulaşamazlar. Çünkü devrim bir nicelikler toplamı değil, bir nitelik sorundur. Nitel sırtını kabul etmeyenler, burjuva egemenlik altında ehli etikken hakları bile koruyamazlar. Reformistler, burjuva egemenliğe dokunmaksızın, burjuvaziden tavizler (halden) koparmaya çalışıyorlar. Devrimci kriz koşullarında ne burjuvazi böyle bir taviz verebilir durumdadır, ne de, hak kitleleri kimi iyileşmenin sorunlarını çözereğine inanmaktadır. Bunun için burjuvazi iktidarı yalnızca daha fazla baskı uygulayarak koruyabildiğine inanıyor. Bunun için yasalardan ve hakların yerine şiddet geçirdi.

Uzlaşmacı sosyal-reformist hareketler son olaylardan ders aldılar mı? Yazdıklarına balsa İrsal bundan hiç bir ders alınmışlar. Halen yasal haklarını sonuna kadar savunacakları-

ni, konularını değıştirmeyeceklerini yazıyorlar. Ancak, reformist liderlerin peşinden giden kitleler için durum belki de biraz değışebilir. Eğer işlerinde aklı başında, mücadele yanlısı olanlar varsa, artan burjuva saldırılar, durumlarını, politikalarını değıştirmek için yeterli bir nedendir. Ama bu, onların tanhten ne kadar ders akıllarına bağlıdır. Uzlaşmacı liderlere gelince, onların bu olaylarda, devrimci örgütlerden ve devrimci şiddetten mümkün oldukça uzak kalmak ve en uzak noktada olmak biçiminde bir soruş çıkardıklarını biliyoruz. Yasal sol partilerin Mayıs olaylarından çıkardıkları ders bu yönde oldu: Devrimci hareketten uzaklaşmak, burjuvazile daha da yakınlaşmak. Bazı iyi niyetli sosyalistler, uzlaşmacı reformist liderlerin yaşananlardan olumlu yönde ders çıkaracaklarına inanmak istiyorlar. Leninistler aynı konuda böyle düşünüyorlar. Uzlaşmacı reformist liderlerin, yasal, parlamentarist ve uzlaşmacı yolu bilerek seçtiklerini, artık hiç bir olay ve tarihin hiç bir dersinin, onları girdikleri yoldan geri çeviremeyeceğini biliyoruz... Uzlaşmacılar nereye gittiklerini biliyorlar. Bunu anlamayanlar iyi niyetli olanlardır. Durumu bir türlü kabullenemeyenler, buna inanmak istiyorlar, fazla geçmeden bunun bir gerçek olduğunu anlayacaklardır.

Burjuvazinin onca saldırısına, onca vahşetine rağmen eğer kitleler halen bu en zalim rejime katlanıyorlarsa bunun en büyük suçu uzlaşmacı reformistlere aittir. Çünkü, uzlaşmacılar, siyasal gerçekleri kitlelerden gizlemek, ortamı yumuşak göstermek ve hedef saptırma için bilerek davranıyorlar. Uzlaşmacı liderler, kitleleri, taşizmin saklıları karşısında, elleri kolları bağlı tutmak için elinden

Komünistler, devrim, iktidar ve sosyalizm mücadelesini yalnızca "haklar" mücadelesi olarak görmeyin. İktidara ve sosyalizme hakları genişlete genişlete varmak isteyenler hedeflerine hiçbir zaman ulaşamazlar. Çünkü devrim bir nicelikler toplamı değil, bir nitelik sorundur.

Uzlaşmacı reformist liderlerin, yasal, parlamenterist ve uzlaşmacı yolu bilerek seçtiklerini, artık hiçbir olayın ve tarihin hiçbir dersinin, onları girdikleri yoldan geri yeciremeyeceğini biliyoruz... Uzlaşmacılar nereye gittiklerini biliyorlar. Bunu anlamayanlar iyi niyetli olanlardır.

geleni yaptılar ve yapmaya devam ediyorlar. Yasal, parlamenterist, uzlaşmacı ve reformist kurumları ve politikalarıyla, devrimci hareketi karşı kötülük yaptıkları ystmiyorlarmış gibi, kitlelerin devrimci sâllardan uzaklaşması için hergün devrimcilere karşı karakama kampanyası açıyorlar. Uzlaşmacı yasal sol partiler ve aynı kurumdaki kâile örgütlen yöneticileri, emekçilere karşı yürütülen burjuva saldırıların örtüsü oldular. Devrimci harekete yapılan kötülük bu kadarla da kalmadı. Kitleleri, burjuva saldırıların karşısında ni-kolu bağı tutmak için çalışırken, aynı zamanda, saldırı sonucu ölen ya da kaybedilen devrimcilerin cenâze törenlerine ve eylemlerine katılarak kü yüzölölüğün ve sahtekârlığın en ilginç örneğini sergiliyorlar. Uzlaşmacı liderler hakkında safca düşünceler bilmektedir ki, bu uzlaşmacı liderler devrim ve halk davasının en büyük düşmanlarıdır.

İyi niyetinde kuşku duymadığımız sosyalistlerle, uzlaşmacı liderlerle aynı saflarda bulunan kimi insanlar, leninistlerin, reformistlerin yaptığı sert eleştiriden rahatsızlık duyduklarını söylüyorlar. Öncelikle belirtelim ki, bugüne kadar, uzlaşma yanlı yasal sol partileri ve aynı kurumda bulunanları sert biçimde eleştirdiğimiz için kitlelerin bize güven duyduklarını, bizi desteklediklerini biliyoruz. Uzlaşmacılarla, uzlaşmadığımız için, kitleler bize güven gösteriyorlar. Uzlaşmacılarla, uzlaşmadığımız için, emekçi kitleler bizim sağlan komünistler okuduğumuzu söylüyorlar. Kitleler artık burjuvaziye karşı uzlaşmaz mücadele verenlerle, uzlaşmacılara uzlaşmayanların sağlan komünistler olduklarını biliyorlar. Komünistler bu sağlanlıklarını, her koşulda emekçilerin devrim, iktidar ve sosyalizm davasına bağı kalarak, proletaryaya diktatörlüğünü ve zora dayalı devrim anlayışı ile Mark-

sizm-Leninizm anlayışını tutarlı biçimde savunarak kanılamışlardır.

Biz, uzlaşmacı reformistlerle, uzlaştırmak isteyenlere söyleyeceğimiz şey şudur; önce siz uzlaşmacılığı bırakın. İç savaş, devrimci durum koşullarında, burjuvaziyle en küçük bir uzlaşma ve en küçük bir tereddüt, hak ve devrim davasına ihanet anlamına gelir. Devrimcilerle birlikte kendinden emin olarak, devrim ve halk güvenerek bizimle birlikte devrim yolunda tereddütsüzce yürümek yerine, uzlaşmacılarla uzlaşmak isteyen ve tereddüt edenlere, aynı durumdayken, Lenin'in, aynı durumda bulunan tereddüt geçirenler için söylediklerini yapacağız: tereddüt edenleri, tereddüt edenlerin yanında bırakacağız.

Leninistlerin, ÖDP, SİP ve EP ile aynı uzlaşmacı politika izleyenlere yaptığımız sert eleştirilerinden rahatsız olanların bir kısmı, bu partilerin içinde olabilmektedir. Leninistlerin, sert eleştirilerinden rahatsız olanlara söylediğimiz şudur. Sizler, öncelikle, devrimcilerin eleştirilerinden değil, uzlaşmacı, reformist liderlerin ve politikaların peşinden gidiğimiz için rahatsız olmalısınız. Eğer, içimizde biraz, devrimci duygu, devrimci ödem ve devrimci erdem kalmışsa, o zaman, devrimcilerin eleştirilerinden değil, bulunduğunuz yerden rahatsız olun. Orta yolda, sizler rahatsız eden bir durum varsa, bu durumu yaratanlar devrimciler değildir, siz rahatsız etmişseniz, uzlaşmacı liderlerin sizi içine düşürmek istedikleri alçaltıcı durumdur. Bizim bildiğimiz, hiç bir devrimci ve onurlu insan bu alçaltıcı durumu kabul etmez. Liderleriniz, devrim ve halk karşı en büyük suçları işlerken, buna karşı çıkmamak, deyim yerindeyse, bulunduğunuz yapılarda bir "iç savaş" başlatılmak, durumu kabullenmek, işlenen suçlara ve politik cinayetlere ortak olmaktır. Susmak onaylamaktır!

Biz devrimcilere gelince; bizler devrim yolunda yürümeye devam edecek ve eleştirilerimiz sürdürülecektir.

Burjuvazinin "son" saldırılarını nasıl anlamak gerekiyor. Buradaki "son" ifadesinin Mayıs ve Haziran aylarındaki saldırılar için kullanılıyor. Yoksa saldırılar "son" bulmadı. Yazının yazıldığı sırada çok yoğun saldırılar meydana geliyordu. Olayların gelişim seyri bu dumanıdır. İşte geçtiğimiz iki ay içerisindeki "son" saldırılar öylesine yaygın ve şiddetli oldu ki, en tarafsız planları ile en pasif planları bile sokağa çıkmaya zorladı, saflaşmaya itti.

Devrimci kriz saflaşmaya itiyor, devrimci durum herkesi karar vermeye zorlıyor. Herkes yeniden ve yeniden durumu gözden geçirmelidir. Biz de olayların şifasıl ve devrimci anlamına değineceğiz.

Ce, iğmiz günlerde yapılan burjuva saldırılar öylesine yaygın ve sert oldu ki, en tarafsız ve en limk insanın bile gözünü açarak nitelikteydi. Devlet artık önüne çıkan herkese saldırıyor, herkesi saflaşmaya itiyordu. İki taraflı saflaşma derinleşiyor. Karşı kutbun iki tarafında burjuvazi var, kutbun diğer tarafında proletarya. Saflaşma karşı sınıfların yer akılları bu karşı uçtaki kutuplara doğru gerçekleşiyor. Sınıflar mücadelesinin bu kadar yaygın, sert ve yoğun olduğu, devrimci krizin bu kadar derin olduğu, iç savaşın iyice şiddetlendiği şu içinde bulunduğumuz koşullarda tarafsız kalmak ya da savaştan tarafları uzlaştırmaya kalkmak mümkün değildir. Savaştan karşı güçleri uzlaştırmaya kalkıştıkları kendileri bu eylemleri sırasında taraf olmak durumuyla karşı karşıya geliyorlar. Böyle olunca her tür uzlaşmacılık ve tarafsızlık durumu, birli olayları gelişimi tarafından bir kenara atılıyor.

Yasalara uygun davranmaktan başka bir suçları olmayan şu yasal sol partilerin başına gelenlere bir bakın, durumun ne denli yanlış olduğunu ve herkesi yanlı olmaya ittiğini göreceksiniz. Şu İHD'nin ve aynı misyona sahip diğer barış yanlı demokrasi hareketlerinin başına gelenlere bir bakın, egemenlerin en küçük bir karşı davranışa hiç bir tahammülünün olmadığını göreceksiniz. Sınıflar savaşının iç savaş biçimindeki bugünkü aşamasında yalnızca şiddetli esas alanlar gündemde

Biz uzlaşmacı reformistlerle uzlaştırmak isteyenlere söyleyeceğimiz şey şudur: Önce siz uzlaşmacılığı bırakın. İç savaş, devrimci durum koşullarında, burjuvaziyle en küçük bir tereddüt, hak ve devrim davasına ihanet anlamına gelir. Tereddüt edenleri tereddüt edenlerin yanında bırakacağız.

Zafer herşeye rağmen savaşanların oldu.

kalıyor. Faşist teröre başvuran burjuva güçler ile devrimci şiddete başvuran işçi sınıfı ve halk güçleri. Bunun dışındakilerin yaşama şansı yoktur. Herkes sınırlar savaşının bu gerçeğini artık kabul etmek durumundadır. Bunun anlamayanlar şu yokolup giden YDH'nin durumuna baksınlar. Kurulu düzeni kurtarmak için 'tümü politikacı' izleyen YDH'yi ne burjuvazi destekledi ne de emeçli kitleler. Bu partiyi ortaya sürenler bile desteklerini çekene kadar zorunda kaldılar. Öte yanda, bütün burjuva partileri tek bir parti ('devlet parlisi') yapan şey, aynı ekonomik özü olan tekelciliğin yanında, bir de hepsinin burjuva iş savaşçı partileri durumuna geçmeleridir. Hepsini birleştiren ise, yükseliş halindeki devrimdir. Devrim, yalnızca birlik bir karşı devrim yaratılarak ilerlemekte kalmıyor, bir de herkesi sallamaya iliyor.

Polisin, ordunun saldısına uğrayanlar, sâdelerden kurtulmak için dayandıkları, yasal konum, barış yanlı politikaya sahip olmayan onları bu saldılardan ve faşist zulümden kurtarmıyor. Dönemin özelliği, karşıt sınıflardan birinin yanında saf tutmak biçimindedir. Faşist zulümden kurtulmanın tek koşulu, yasal konum ya da tarafsız olmak değildir. Faşist zulümden kurtulmanın tek koşulu, bu zulümün biricik temsil olan tekelci kapitalist düzene son vermektir, zulümün aracı olan devleti yıkmak, parçalamak ve talih görmektir. Egemenler, Kürt halkına karşı yapılan 'bayrak saldısı' olayında görüldüğü gibi her-

kesi salını belileme zorlanmıştır. Ya TC'den yanasın ya da karşısında! İşte her şey bu kadar sallanmış durumdadır. Kürdistan'da uzun süredir uygulanan bir politika, Türkiye'de de yaygınlaşıyor. Kürdistan'da açık kapısına ve savaş ortamında herkes salını net olarak belirliyor. Ortada kalanlar ise, en kısa sürede durumunu gözden geçirmeye zorlanıyor. Örnek gösterelim. PKK'ye karşı konuculuğu kabul etmeyen köylere karşı, devletin aldığı tavır niteliyor. Devlet, kendi söylediklerini yapmayı, karşı tarafı kabul ediyor ve terörünü onlara karşı da kullanıyor. Sonuçta ne oluyor, konuculuğu kabul etmeyen köylere, PKK'ye destek vermediği halde devlet tarafından, PKK'ye destek vermiş olarak kabul edilip, ya ortadan kaldırılıyor ya da boyun eğdiriliyor. Bu sistem şimdi tüm Türkiye'ye doğru genişletiliyor. Bunun için, barış yanlı, uzlaşma yanlı ve yasal konumda bulunanlara karşı da artık faşist terör uygulanıyor.

İç savaşın bundan sonraki seyri nasıl olacaktır. Egemenler her geçen süre, egemenlikten uzaklaşıyor, yani artık egemenliklerini devam ettiremez durumdadır (artık egemen durumdan uzaklaşırsınız). Egemenler, küdurlarını korumak için daha fazla baskıdan başka bir politikaları olmadıkları için, buradan kalıncak, burjuva terörün bundan sonra çok daha vahşice uygulanacağını öncelikle kıyaslanmayacak boyutlara çıkaracağını belirttik. Devrimci harekette, buna karşılık halen devrimci zorunu örgütlemek, silahlı mücade-

ley yükseltmek için daha etkin olacaktır. PKK'nin tek tarafı ateşkesi ise zaten sona ermek üzere. PKK olanlar karşısında artık daha fazla, ateşkes politikasını devam ettiremez durumdadır. Her koşullar zorluyor ve hem de katliama uğrayan Kürt halkı zorluyor. Böylece her alanda çığırın sesi, yalnızca bu ses duyulacaktır. Bu çığırın ve sürecin sonunda ya karşı devrim olacaktır ya da devrim, yenilecektir. Bunun orta yolu yoktur.

Son olaylar kesin olarak gösteriyor ki, kitleler artık daha önceki gibi yasal-barışçı eylemler yapamayacaklar. Yasal olanaklar iç savaşın sonucu olarak hızla işlevsiz duruma geliyor. Eylemin, mücadelenin ve güç örgütlenimin (askeri örgütünü) yasaları geçirdi duruma geldi. Başka bir söylemle sokakın yasaları geçerli hale geldi. Bu gelişmeler karşısında, emeçli kitleler şu gerçeği düşünüyorlardır. Artık daha fazla devlet gücü tarafından ve daha şiddetli olarak kuşatılıyor ve saldısına uğruyoruz. Ne eslişi gibi eylemlere çıkabiliyoruz, ne de eski yöntemlerle bu faşist kuşatmayı aşabiliyoruz; o halde yeni yöntemlere başvurmak gerekiyor. Devrimci yöntemlere, gerilla birliklerine ve taktiklerine başvurmadan, silahlanmadan ve silaha dayanmadan artık, kitle eylemleri bile yapılamaz duruma geliyor. Silahlı mücadelenin, gerilla mücadelesinin ve her tür devrimci mücadele yöntemlerinin kitlelerce benimsenmesi çok daha kolay oluyor. Emeçler bunu yaşayarak öğreniyor.

Özgür ZORLU

ZAFER UĞRUNA ÖLÜMÜ GÖZE ALANLAR DİRENİŞİ ZAFERE TAŞIDI... DEVRİME TAŞIYACAK!..

Türkiye ve K. Kıbrıs'tan devrimci tarihsel bir dönemece geçiyor. Öylesine bir süreç ki en kör güzerin korkarak gördüğü ve kaygılarından dolayı adam koymaktan çekindiği iç savaş süreci.

Kısa zamanlar çeşitli dergi sayfalarına gözetilmesinde iç savaş değerlendirilmesini ve mücadele biçimlerini mesnel gerçeklerden uzak olduğu yanında eleştirilerin bir kısmının bugün geçmişte söylediklerini mutavazıca, gelişen eylemlilikleri içre devrim diyerek karşıladığını görüyoruz. Burada adım atmıyacağımız bazıları tes gelişen devrimci ve devrimci eylemlilikleri seluklarını tutmuş biçimde dehşet içinde izleyerek kendilerinin bu olaylarla ilgililerinin olmadığını dayana yaklaşmaları ile ortaya koymaya çalışıyorlar. Yani kısaca söylemek gerekirse saflar netleşiyor.

İşte böyle bir dönemde cezaevlerine yapılan saldırılar gelişen devrimci karşı devrimin saldırısından bağımsız olarak ele alınmaz. Bu saldırılar ve buna karşı ortaya konulan direnişlerin gelişen nokta itibarı ile reformistlerle devrimci güçlerin ayrışmasını kaçınılmaz kılıyor. Bunda devrimci güçlerin mücadele birliğinin kurulmasında önemli olmaktadır.

Devletin cezaevlerindeki devrimci tutanakları teslim almak ve hapsedilmek için yaptığı saldırılar; bu saldırıya karşı ortaya konulan direniş, direniş karşısında saldırıların geri adım atarak devrimin iradesi karşısında diz çökmesini göstermemiz gerekir.

Kısaca değinmek gerekirse 12 Eylül süreci cezaevleri mücadelesinin yükseldiği bir dönem olarak karşımıza çıkar. 12 Eylül

faşizmi tüm cezaevlerinde sistemli bir baskı politikası uyguladı. Toplumda tam bir yığılılık olmasına rağmen devrimci irade zindanlarda hiçbir zaman beseğimsedi. Dışarıda anaların desteği dışında hiçbir kapı dahi yokken ne tek tip elbise ne de diğer kişiliksizleştirme, onurcaştırma yöntemleri uygulanmadı. Zaman zaman çeşitli hareketlerin yığılılık göstermesine rağmen bu hiç bir zaman genelle yapılmadı. Bu teslim olmama geleneği üzerinde şekillenen cezaevlerinin mücadelesi içinde bulunduğumuz süreçte gırtlığına teslim olmama çığırını devrim hareketinin gelişmesine bağlı olarak devleti teslim alma saldırılarına yöneltti.

Mücadelenin bu çığırda gelişmesi ile birlikte devlet hiçbir zaman saldırılardan vazgeçmedi. Hatta daha kanlı saldırılarla, katliamlarla devrimci tutanakları yıldırmaya, teslim almaya çalıştı. Buna ve Ümraniye Cezaevlerinde yaşanan katliamları bunun somut delilleri olarak gösterebiliriz. Toplam 7 kişi katledildi. Devlet kendi yasalarını dahi göğünerek 01 cezaevlerindeki insanların yaşamlarını korumakla yükümlüdür; bu saldırıları gerçekleştirdi. Bu katliamlar devletin ne kadar aciz içinde olduğunu ortaya koydu. Devlet tüm bu saldırılardan sonra gırtlığına çalıştığı hakları geri verip yenilgiye uğrayarak tükürsü daha saldırı için gücünü toplamak üzere geri çekildi.

Devletin bu saldırıların uygulayıcıları değişse de amaç hiç değişmedi. Türkiye ve K. Kıbrıs'tan içinde bulunduğu ekonomik ve siyasi kriz pek çok hükümeti devirdi ve saldırıları uygulayanlarda buna bağlı olarak

değişti. Ama amaç sürekliliğini korudu. En son olarak ANA-YOL hükümetinin adalet bakanlığına Mehmet Ağar getirildi. Bu süreçte planları uygulamakla yükümlü olan Mehmet Ağar karşı devrimin en has adamlarından birisi ve seçilmiş bir işkenceci olduğu için titizlik içinde hazırladığı planları uygulamaya koydu. Çıkarılan 8, 9, 10 Mayıs gereğalen ile saldırı dalgası başlatıldı. Saldırının genel içeriği şöyle idi. Eskişehir tutuklularını açılacak, İstanbul'da tutukluların buraya sevk edilecek böylece cezaevleri genel eylemlerinin merkezi konumundaki Bayrampaşa ve Ümraniye Cezaevleri boşaltılacak bununla birlikte Eskişehir tutuklularında uygulanacak işkence ile tutanaklar kişiliksizleştirilecek ve yaşamalığının kanunla korullarla bireyin kolektif yaşamından uzaklaşması devrimci yaşamdan soyutlanmasını sağlanacaktır.

Bu plan çok kapsamlı uzun vadeli bir planı. Bu plan bile karşı devrimin devrimci karşı izlediği tavır ortaya koyuyordu. Bu saldırı sadece hak gasplarına dayanarak bir saldırı değil devrimci karşı devrimin arısındaki değişik bir kapışmanın cezaevleri cephesinden görüntüsü olacaktır. Devrimin önemli bir yaşamın oluşturan cezaevlerinin teslim alınarak buradaki yaşamın yeni mücadelesinin ortadan kaldırılması, bu yöle halka önderlerinin dahi teslim alındığı yanında gördüğü verilmesidir.

Tüm bu saldırılara karşı devrimci tutanakların hiçbir şey yapmaması düşünülmesi ki gerek içinde bulunduğumuz süreç gerekse buna bağlı olarak saldırının kapsamı dışındaki bir kapışmanın gerçekleşeceği ortaya ko-

uyordu. Cezaevlerindeki devrimci güçleri bu saldırıya karşı ortak mücadele kararı olarak 33 cezaevinde 1500 devrimci tutanaklı katılımıyla genel açlık grevi direnişini örgütlediler. Cezaevleri merkezi koordinasyonunun örgütlediği bu eylem karşı devrimin tüm gücü ile saldırısından ötürü devrimin de tüm güçleri ile saldırıya zorunu koyuyordu.

Direnişin başlamasıyla birlikte Türkiye'de gündem biranda alt-üst oldu. Devrim yerindeyse gündem cezaevlerine kilitlendi. İlk başlarda ailelerin perpeleştirdiği eylemliliklerle sınırlı kalan destekler günler ilerledikçe çeşitli platformlara desteğini kapsadı. Karşı devrimin başlatmış saldırının kapsamına uygun bir kararlılıkta idi. Bu yüzden açlık grevi 46. gününde ölüm orucu ile taşınanlıkken bazı siyasi gruplarda politik yaklaşımlarından ötürü sessiz açlık grevini devam ettirme kararı aldı.

Ölüm orucu direnişi çok ciddi ve önemli bir eylem biçimidir. Savaş ortamına uygun biçimde can bedeli pahasına kazanılacaktır. Ölüm orucuna katılacak insanların direnişin bu biçimine bir anlamı ile yaşamla gemileri yakarak başlatılır.

Eylemin ölüm orucuna dönmesi ile birlikte hurufunun tüm gücü ile yönelttiği saldırılara karşı destek eylemleri de sayı olarak arttı. Geniş bir kesimin yelpazesine yayıldı. Ailelerin yaptığı eylemler gün geçtikçe fazlaştı. Öyle ki Ankara sokakları ve polisi hergün eylemlere tamak oluyordu. Her gün yaşanan gözaltılar, toplandımlar ve hatta tutuklanmalar devleti kasırlılığını ortadan kaldırmıyor aksine düzen ile bağlarının daha fazla kopmasına yol açıyordu.

Cezaeilerindeki direniş sürerken devrimin ayak sesleri bir hükümeti daha yıktı: Anayasal hükümetinin yıkılıp yerine REFAHİYOL olarak adlandırılan iş savaşı hükümetinin kurulmasına yol açtı. Yeni adalet bakanı Şevket Kazan eylemlere sebep olan 6, 8, 10 Mayıs genelgelerini kaldıracaklarını açıkladı. 9 Temmuz tarihinde çıkarılan bir genelge ile tüm bu genelgeler yürürlükten kaldırılarak eylemlere sebep olan maddeler 9 Temmuz genelgesi biçiminde yayınlandı. Böylece bir yandan mayıs genelgelerine karşı başlatılan yasal prosedür ortadan kaldırılarak 15te genelgeleri kaldırıldı. Bunların amacı farklı söylemleri ile toplumun gözüne arıyan uykusunu frenlenmeye çalışıldı. Çeşitli demagogik yalanlarla bu çaba artırıldı.

Ölüm orucunun iberlemesi ile birlikte gelen tepkilerin artması burjuvazinin tüm bu çabalarının boşa olduğunu bir kez daha gösterdi. Destek olan ailelerin sayısız yeni katılmaları arttı. Aydınlar, sanatçılar, dernekler, DKÖ'ler vakıflar meslek odaları...vb. harekete geçti. Çeşitli basın açıklamaları ile bağlayıcı destekler bir süre sonra demokratik alanda gerçekleştirilen eylemlerle aktif katılım dönüştü.

Ölüm orucu eylemi sürerken daha önce hiçbir cezaevi direnişinde yaşanmayan ve çok önemli bir eksiklik teşkil eden, cezaevi direnişinin geldiği boyutu da en önemli birimi ile ifade eden bir gelişme yaşandı. Bu işçi hareketinin geldiği noktayı da gösteren önemli bir adımdır. İşçilerin bir bölümü basın açıklaması yaptı. Çeşitli çalışma alanlarında kirleşmiş binalara giretilerildi. Yürüyüşler düzenlendi. Yapılan eylemler sadece iş yapmakla kalmadı mesru ve açık eyleme dönüştü. Eylemlerde yapılan konuşmalarda devrimci tut-saklar ve cezaevlerinde başlatılan direniş özelinde devrimci hareketin açıkça sahiplenilmesi yaşandı.

Tüm bu gelişmelerin yanında açık grevinin başlaması ile

birlikte devrimci tut-sakları yalnız bırakmayan devrimci üyüt-lerin desteğini ve bu desteğin geldiği noktayı göstermek gerekiyor. Direnişin ilk günlerinde emekçi semtlerinde yapılan eylemler varlığını belli etmes-ken direnişin ilerleyen günlerinde eylemler artarken olması gerektiği biçimde eylemlerin niteliğ-ğininde de bir açınama yaşanması kaçınılmazdı. Öyle de oldu. Devrimin de hızlanmasında önemli yeni bulunan sokak eylemleri kitle eylemleri ile birlik- ra hitiyerek yükseldi.

Ölümün gerçekleştirilmesi durumunda olabilecek kendini en lehr göze parmak batırmas-na gösteriyordu. Bakılan oldu; Ümraniye Cezaevi'nden ilk ölüm haberi geldi. Bu ilk ölüm haberi değildi sadece. Bu devrimci tut-saklar teslim olma saldırısını başlatan ve bunun hayal-lerini kıran burjuvaziyi derin- den yaralayan bir kurşundu. Kurşunun yarısı sokak ve kitle eylemleri ile artırılmalydı.

İlk ölüm ardından tüm bun- lar gerçekleşti. Topki sokakına yö-neldi. Molotoflama, bombalama, korsan gösteri türünde eylemlilikler arttı. Öyle ki bir gece- de 70'in üzerinde banka gıbosi molotoflandı, bombalandı, 4-6 otobüs yakıldı, sayısız yasa dışı gösteri yapıldı. Dükkanlar ateşe verildi. Çeşitli emekçi semtlerinde barikatlarla başlayıp sokak savaşları biçiminde devam eden ve yer yer polize çatışmaya va-ran gösteriler gerçekleştirildi. Gün geçtikçe artan ölümler kar-şısında doğrudan polise yönelik cezalandırma eylemleri gerçek-leştirildi. Bu eylemler karşın-da sürekli olarak polis gücü ile övünen İstanbul Emniyet çer-ve illerden takviye kuvvet ve asker-ler yarıfını istemek saranda kal-dı. Eylemler ise Türkiye'nin dört bir yanına yayıldı.

Destek ve kitle eylemlilikleri binlerle ifade edilen sayısız bu- du. Ankara, İstanbul, İzmir, Ku-cenell, Bursa, Adana...vb gibi kentlerde destek eylemleri art-ırdı. Ankara'da yapılan 2000 ki-şilik basın açıklaması, İstan-

bul'da 3000-4000 kişinin katıldı-ğı destek açıklamaları ve yürü-yüşler, Eylemlere işçilerin kat-ını emekçilerinin aktif katılımıla desteğini sunması bunun yanı-nda aydın sanatçıların çeşitli gir-şimlerle cezaevi direnişinin geldi-ği noktayı göstermek açısından birer örnek oluşturmıştır. Yür- dünden gelen destek ise işçiler, öğrenciler ve kesen gösteri-ler biçiminde kendini gösterdi.

Dünyanın çeşitli yerlerinden cezaevi direnişine destek yağar-ken TC devleti üzerindeki baskı- da yoğunlaştı. Çeşitli kapitalist- filikelerin yetkili mekamların- dan olayların kendi ülkelerinde yaratıldığı tepkiden dolayı "Bu işi birinin artık" sesleri yükselmeye başladı.

Direniş bu boyuta gelirken ve hergün yeni canlar varlığını bir takım çevreler büyük bir ay- mazlık örneği sergileyerek san- ki hiçbir talep yokmuş gibi "ye- terli kampanya yapıldı" gibi kom- k bir gerekçe ile tut-saklardan ölüm orucuna bırakılmasını ist- adılarsa da devrimci tut-saklar- dan ve direnişin destekçilerin- den gereken cevabı siddet.

Günler ilerledikçe devlet bir perileme süresi içine girdi. "Mu- hatap" olarak kabul etmediği devrimci tut-saklarla görüşerek talepleri dinledi. Baskının art-ması ile kom MGK gündemine alınırken direniş devletin kin- ler tarafında yönetildiğini bir- kez daha açık bir şekilde ortaya koydu. MGK toplantısı sonrasında direnişin hitirilmesini ve ölüm orucunun bırakılması, hiç- bir talebin karşılanmayacağı ve eğer ölüm orucuna devam edilir- se bu durumda operasyon çakile- teği açıklandı.

Devrimci tut-sakların bu teh- dillerin karşısında direnişi bir- rakmamaları, bu tehditler üzeri- ne sokak eylemlerinin yakıcı kız- gınlığını artırıp sokakları tutuş- turmaya başlaması, kitle eylem- lerinin katliamlara karşı devrim- ci tut-sakları koruyan barikat bi- çimine dönüşmesi, katlimin teh- didlerine açık çetnelerle mey- dan okunması, her ölümün ard-ından cezaevlerin daha kitlesel

ve kararı biçimde sahiplenilme- si direnişin sürdürülmesi ve kat- lımlarla hitirilmesi durumunda burjuvazinin içine gireceği helki de dınışı olmayan bir sü- reyi gösteriyordu ki devlet buna cesaret edemeyerek devrimci tut-saklarla görüştü. Görüşme so- nuçunda tam anlam ile tüm tale- pler karşılanmasa bile yeni adım atarak en önemli talep olan "Eskişehir Cezaevi'nin siya- si tut-saklara kapatılması ve bu- rada bulunanların İstanbul sanır- larına geri getirilmesi" talepleri kabul edildi.

Cezaeilerinde başlatılan di- reniş cezaevleri mücadelesinin devrimci hareketi nasıl etkiledi- ği ve devrimi nasıl yükselttiğ- inin görülmesi bakımından en önemli sonucu vermektedir. Devrim katkılarını nelerdir: Yu- karıda saydığımız gibi sokak eylemliliklerinin artırılması, bu eylemleri taktik ve nitelik yön-ünden değişime sokması ve ge- lictirilmesi, kitle eylemlilikleri- nin örgütlenmesine katkıda bu- lunması, safaların netleşmesini sağlanması, toplumun kendine olan güvenini kazanması ve işçi ve emekçilerin devrimci tut-sak- ları sahiplenmesi olmuştur. Bu cezaevlerinde yürütülen müca- delenin devrim mücadelesine ne kopmaz bağlarla bağlı olduğ- unu ve devrimin temel taşların- dan birisi olduğunu bir kez daha kanıtlamıştır.

Zafer uğruna ölümü göze alımlar direniş süzere tağınmıştır. Devrimci komünist bilinç ve irade bir kez daha kazanmış, dev- rimin cezaevleri cephesi yeni sal- dırları güçlendirmek yolunda dü- çünara karşı büyük bir moral üst- ünlüğü elde ederek ve bütün hal- ka taşıyarak devrim yolunda çok önemli bir adım atmıştır.

Ayrıca bu ölümün devrimi ve direniş halkın her kesimine yayması bakımından yaptığı kat- kılarla "Eskişehir direnişinin içinde yer almak" biçiminde ma- de edilerek devrim tarlöhne adı- ni yazdırmıştır.

Doğan ŞAPAK

ÇEK-AL

YAŞASIN DEVİRİMCİ TUTSAK AİLELERİNİN MÜCADELE BİRLİĞİ

Cezaları... Sınıflar mücadelesini var olduğu tüm zamanlarda, tüm ülkelerde mücadelelerin bir parçası ve hatta dışınların içinde olma fikri resim olmaya başlamıştı. Devrimci direniş olduğu olmuştur.

Cezalarında var olan tutsağlarla karşılaştıkları mücadelede aynı düşünülmez bu yüzden dışarıdaki mücadeleleri aynı şekilde olarak cezalandırılmaları da zaman zaman sertleşmiş, ölümler pahasına cezalarında direniş getirenleri yaratılmıştır. Cezaları olmasın ve direniş getirenleri mücadelesinin bir başka alanını cezalandırılmaları olmuştur ve devrimci mücadelenin teslimiyetini reddetmesinden ve sınıflar mücadelesinin bir parçası olan insanları her zaman tutsağ olmasın ihtimali olmasından dolayı bu mücadele daha da güçlendi.

Cezaları mücadelesini değerlendirenlerin bir kuşağın devrimci tutsağlar kadar onların yakınlığını, ailelerini içine alan devrimci tutsağ aileleri olgusunu değerlendirmek gerekir.

Türkiye ve K. Kıbrıs'ta da gelişen devrimci durumun etkisi ile her geçen gün daha fazla insan mücadeleye katılarak devrimci tutsağların sonucu daha fazla devrimci tutsağ düşmanlığı geliştirdi. Cezalarında verilen mücadelelerin gelişimi, gelişen devrimci ve tutsağ savaşının armazına bağlı olarak verilen 12 Eylül'de mücadelesinin en yoğun safhada olduğu bir yer olan ve onlar öldürülen aileler çocuklarını ilerleyen süreçte yalnız bırakmadı. 90'lı yıllara gelindiğinde devrimci hareketin tutsağ savaşını artıran aileleri mücadelelerine yine etkinliğini korudu. Bölgesel bir süreçte gerçekleştirilen saldırıların armazını ile birlikte DETAK (Devrimci Tutsağ Aileleri Komiteleri) 1994 yılında kuruldu. Komünist tutsağların aileleri tarafından kurulan DETAK tutsağlarını daha da hayranlıca gözetmek için kurulmuştu. Bir yakınlıkla yaklaşarak 6 ay kadar sonra bir çağrı yayımlandı. Çağrı da "güzel günler uğruna mücadele veren tüm devrimcilerin tutsağ düşmanlığına gözünüce bu faaliyetler, onları sahiplenme ve onlarla dayanışmanın gerektirdiği, devrimci tutsağların üzerindeki baskılara karşı mücadele etmenin gerektirdiği, tutsağların temel taleplerine sahip çıkılması mücadelesinin gerektirdiği tutsağların temel taleplerine sahip çıkılmasının önemini değerlendirmesi gerektirdiği bulundu. Çağrıdan önce bu saldırılara karşı birlikte çözüm önermelerin ve bunları her zaman gerçekleştirilmesini bahsedildi. Çağrı ilgili tüm kurumlardan ulaşıldığı halde gerekli cevap alınmadı. Bir kurum ilk adım olarak birlikte etkin yapmak çağrısına karşılık ise de bu etkin gerçekleştirildikten sonra devrimci sınıfların, Bayra birleşik kare ve bazı tutsağ yakınlarından oluşan DETAK, devrimci süreçte tutsağ cezalarında açık grevleri destek olmak amacıyla çeşitli etkinlikler düzenledi. Erzurum cezalarında yapılan baskılara komünistlerin etkinliğiyle desteklenen için çeşitli kumar ve kurullara komünist açıklanması gi-

bi bir takım yollarla hayvanlar kendi gücüyle mücadelede birlikte çalışmaları gerektirdi. Bunun yanında Devrimci Tutsağlarla dayanışma içinde olmak ve onların maddi ihtiyaçlarına karşılamak için çeşitli grev, gece devrimci çalışmalarını düzenledi. Çeşitli etkinlikleri ile bu yolda katkı sağlamak için Devrimci mücadelesinde tutsağ düşman bir devrimci kadar bu uğurda mücadele eden her devrimcinin de sahiplenilmesi gerektiğini düşünen DETAK bu yolda "Devrimci Tutsağların Birliği" gibi etkinlikler düzenledi, mezar başı anımları ile ve çeşitli etkinliklerle ise savaşçıların adlarını ve davalarını yazarak yoldaşlarını anıyor.

Cezalarında yaşanan saldırıların armazını, Özgürleşme hareketini açıklaması, hatta cezalarında katılan gerçekleştirilmesi gibi olaylar üzerine DETAK, HÖP, DİEP, DMP ve Yaptı Sanatları tarafından DETAK, DAP adı verilen platform oluşturuldu. Platform cezalarında yaşanan açık grevleri tutsağlara destek vermek için çeşitli etkinlikler düzenledi. İlk çağrı yapıldığında ölümlere alınmayan kurum ve kuruluşlar sal-

ması ile DETAK'lı aileler DETUDAP birliğine ile birlikte devrimci karşı saldırıya geçtiler. Sonuçta bir saldırı hayvanların devrimci karşı saldırıya bu savaşta saldırı aileleri mücadelesine gelişimi içinde bir kazanı olarak önümüzde durmaktadır.

Etkinleşen cezalarının açılması ile başlayan saldırı dağlarına DETAK'lı ailelerin saldırı ile karşılaştıkları. Her gün öğlen, her gün kışın açıklanması, her gün toplama, her gün gözaltı, 70 günlük açlık grevleri ve diğer ceza etimleri 70 günlük de etiminde, genelinde geçiren faaliyet alınması saldırıya saldırı ile karşılaştıkları aileler direnişleri zafere taşınmasında katkıları ki en önemli pay sahibi olmuşlardır.

DETAK'ta güdü ve kararlı bir birliklilik oluşturulan aileler DETUDAP çatısı altında güçlerini güç katarak etimlerini sürdürdüler. Bu etimlerinde öncül DETAK'ın güdü ve gelişimini önümüzde önemli bir adım oldu. Bu etimlerin sonucu, mücadelesini güçlendirecek direniş destek olmasında bulunup doğrudan devrimci yolları olduğu birinci ile hareket ettiler, her gün geçici bir kaç tutsağ yakının konuşulmasını ile yapılan ortak faaliyetlerin ailelerin etim ve çalışmalarını çeşitli ilere yapılması ile daha geniş kitleler tarafından emarılması, DETAK'ın faaliyetlerinin ve güdüne başkanı olduğunu kanıtlandı.

DETAK, ailelerinin kararlı militan mücadelesini her çıkarıp gerçekleştirmeye çalışmaktadır. Gelişen devrimci ve taşınan aşama saldırıların bunu gerçekleştirirler. Bu saldırıların durdurulması devrimci tutsağların ve ailelerin kararlı mücadelesini gerektirmektedir. Bu saldırıların durdurulmasında ne kadar önemli rol oynayacaklarını DETAK'lı aileler aynı yoldaşları direnişleriyle göstermişlerdir. Çünkü DETAK güçlendirilmeli, sadece cezalarında mücadelelerini değil gelişen devrimci mücadelesinin dağlarına uygun hareket etmeli ve bu mücadeleye katkıları en üstün düzeyde olması sağlanmalıdır. Çünkü devrimci ile birlikte tüm baskılara karşı mücadele son bulacak, güzel günler, ağır günler devrimde gelecektir.

Biz yine sözüyoruz. Sınıflar mücadelesini ve politik yaklaşımları ne olursa olsun halklarımızın güzel günleri taşınmak için mücadele veren ve bu uğurda tutsağ düşman devrimci tutsağların olmasına sahip çıkmak, devrimci savaşın olduğu olmak ve onlarla dayanışma içinde olmak mücadelesini çağrımıza ediyor. Egemenlerin tüm baskılarına karşılamak bizim kararlı militan mücadelemize bağlıdır.

Tutsağ aileleri diğer günleri tutsağ DETAK çatısı altında birleşip diğer devrimci güçleri ile mücadele birliğini ötekileştirmektedir. Güçümüzün yitirilmesini militan mücadelesini destekler. Güçümüzün yitirilmesini desteklemesinin zafere imdadıdır. Yaşasın devrimci tutsağ ailelerinin mücadelesini.

Yaşasın DETAK Ya Devrim, Ya Ölümler.

devrimci armazını, üzerindeki devrimci sınıfların ve devrimci sınıfların birliğine onların kararlıdır. Bu birliklilik tutsağ aileleri mücadelesinde mücadele birliğini oluşturması yanında önemli bir adım oldu. Özgürleşme hareketinin hüküm sürmesi, ardından Özgürleşme hareketine yapılan katılmaya amaçlı saldırılar tutsağ ailelerinin karşılaştıkları mücadelesinde birleşik hareketi pratik olarak tutsağ ailelerinin gelişimine de katkıları bulunmaktadır.

Rehmet Ağar'ın Aileleri Birliğine girtiler.

CEZAEYLERİNDEN... CEZAEYLERİNDEN...

Açlık grevinin sürdüğü dönemde cezaevlerinde saldırılarda yaşadık. Giresun kapalı cezaevinde bulunan açlık grevindeki tutsaklara idare ve jandarmaya saldırı. 6 tutsakla çetneli yerlerinden yaralandı.

Elmadag cezaevinde tutuklu bulunan öğrencilere askerler avukat dönüşü saldırı. Öğrencilerden Ahmet Aköz'ün kafa açılmak suretiyle yaralandı. Alın Benlen Kırimgillerin ölüm haberi üzerine slogan at-

maya başlayan Eskişehir kapalı cezaevindeki devrimci tutsaklara idare ve adli mahkumlar saldırı. İstediklerini girdimi sloganları karşılında. Direniş üzerine saldırı gerçekleştirildi.

Buca kapalı cezaevinde açlık grevinde rahatsızlandıkları için hastaneye kaldırılan tutsaklara jandarma ve sivil polisler saldırı.

Buca kapalı cezaevinde ölüm orucu ve

açlık grevi eyleminin bitirilmemesi ardından hastaneye kaldırılan tutsaklar kendilerine zincir vurulduğu için uygulamayı protesto ederek tedavi olmayı reddeder. Gözaltında kaldığı sırada bulunduğu işkence sarmalı kolları tutmayan Gülderen Baran isimli bayan tutuklu tecrübe için götürüldüğü Hasaki hastanesinde askerlerin saldırısına uğradı. Saldırı sonucu kalası yaralı.

(31 Temmuz)

Cezaevlerinde 20 Mayıs tarihinde başlayan süresiz açlık grevi direnişi 3 Temmuz 1996 tarihinde daşman olmalarıyla teslim olmak namına ölüm orucuna dönüştürüldü. Eylem bağırıcı ile sonuna kadar götürüldü. Her ölüm duymanın bağırma sepişen bir ok, bir kurşuna dönüşür-

ken dostluğun, siper yoldaşlığının, komünist bilincin ve iradenin manifestosunun yazılmasında da bir mihenk taşı görevi gördü.

18 savaşçı güneşin safrasında yerini alırken düşman ölümünün karşısında bir kez daha diz çöktü... Husubi soruldu... sorulacak.

*Ölüm
uzamıştır nakilleriyle
uzanıyor hücrelerini
daha da
görüştürüyor gülen gözler
Anaların, sevgilerin bakmaya kıyamadığı
tuturculuk çığırta yüzler
sınırlı kan tortularıyla
zulme tanıklık ediyorlar
Ölüm yaşıyor pencerelerden
mazgalları zorluyor
kapılarını dövüyor
Dörtüneye hazır çocuklar
güneş görmeseler de
aydınlığı gülünmüyorlar
kan nehirlerinde
umutun köprüsünü kurarak
maceriye keşifleri arıyorlar
uzunlara inat
gözeğe tufan uyarlar
Çocuklar, ah çocuklar
nasılsa hayvan çocuklar
Buca'da Umurlu'da bileken çocuklar
Kanatlarımıza ulaşmıyor rüzgârın ölümü haksız
katar katar ahın güneşle doğru
varışlarını yitirmenilerle sizde solumuyor
basıkollar ölümle vücut vermiyor
genc yaşlıklar
çelik gövdesiyle
sizi uyarlıyor*

Yafa Sendar

TKEP/ Leninist Ölüm Orucu Savaşçı Bursa Cezası

27 Ağustos 1995 Leninist savaşçı Agit (Yavaş Bulut) polisler tarafından 19 Temmuz'da yaralı olarak gözaltına alındı. Yaşama tutkunda ölümle direndi. Sarıyerde deşerlere ihbarı emretti. İhbarında raporuyla bayağı ihbar emmesini. Cevabını çatışmaya geçerken söyledi. "Yaşama partisi TKEP/ Leninist" oldu cevabı. Yaşama bakımdan çöküşte, askereye alınıp yaralı vitrinlere yerleştirilen. Cezere katışı değerlerine leke sürdürenin için ölümüne emretti. Bayağı Leninist yoldaşların desrederle yaşamını kaybetmiş çocuk hayatını ile ölümü kuakladı. İstisnasızlığı eyleminde bayağı oldu.

İstisnasızlığı meyan bağında yarıkların yanında bayağı asla düşman teslim etmedik güneşle raporu katılmaya istedi. İstisnasızlığı.

Yavaş Bulut

Tarik Z. Yıldırım

...Savaşın sonucu sürgününde
imam silahında eylemlerinde
silahla savaş
geleceğe sürüklenen yoldaşlarımızda
yurttaşlarımız
Kurumlarımız aydınlarla pakaretle
İstisnasız olarak yoldaşlarımız
canı sağlığını devrimci barına koruyarak
herkeşle istisnasız olarak
yurttaşlarımız gelecekte...

İbrahim Doğan

26 Temmuz 1986 Leninist savaşçı Cihan (Tanrı Ziya Yıldırım) Bir yıl önce Agit'in mezarı bağında verdiği eylem Bekarbay'da tuttu. Kendisine kindiği soran polis Leninistlerin kindiği ni gösterdi. D kendisi gibi Proletar olan yoldaş Agit gibi silahını devrimci politikaya reddüde düşmedi. Düşman tarafından ele geçirilince paralı idi. Doğruca istenmeye gönderilip sorguya alındı. Sorudan sorulmuş cevabı hayır oldu. Düşük saat sonra bağırıcı bir kurşun aldığı olarak istenilenin karşılığında hastaneye hırslı idi. Yenilmedi.

Tarik "güneş bizimle devrimci bir birlik" dediği devrimci bayağı ölüm orucu savaşçı yoldaşlarımız içinde bir kez daha onunla tanıştı. Asla yasa düşmedi... düşmedi.

MEKTUP... MEKTUP... MEKTUP...

Biz her akşam Yüksel evdesindeyiz. Tanklarıyla toprakları gelinler.. Bu sözler ne bir çatımanın ilk sözleri ne de söyleyenler o her zamanki "teröristler"

Televizyonu seyrediyoruz, dinliyoruz onları. Kim bunlar... Niçin gözleri gözleri sanlı. Kim bunlar, niçin öylesine öfkeli, niçin öylesine haykırıyorlar. Kim o kochinlar?

Astında 50 gündür hep sönüyoruz bu sönük kelimeler ve başkalarına. Hergün rüya görüyoruz onlarla. Hergün yerlerde süzülüyorlar, hergün coplanıyor, hergün gömlüna alınıyorlar. Ve dün akşam onları, o kadınlara, o erkeklere, o analara, o babalara saldırdılar. Önce bir aydın olduğu gibi oturdular. Sözlere oturdular. Sonra yine o vahşi görünümler. Su sıkılmaya başladılar, yağlı bir beden karşı duranmış o suya. Düşerken bir çığlık kopu usulca... O eylem gibi sessiz derinden. Bir çığlık kopu usulca

yine sessiz yine cendinden. Şimdi sönüyor o gözler kendilerini su ile dağıtmaya çalışıyorlar, sizin anama, habanuz, çocuklarımız yok mu? Bir başka göz yok diyor ama. Bir başka göz o kadınlara ne arlar çocuk sevgisizleri, onlar ne arlar insan olmanın. Nasıl severler kanlı elleriyle insanları. Ve bir beden karşı durmak istedi ellerlerini parçalayan ama yüreklerine yankı düşen suya. Duramamak yere düşerken havaya kaldığı eti, sığıcı yumruğu ve hürden ağzından dökülüp tüm ağzına saran haykırışı ile karşı koydu... "Anaların Öfkesi kadınlara bağacak!"

Tüm ağzından sördü bu sözcükler. Önce bir çekingenlik yaşadı onlara sığınca saldıran polislerde. Daha boldi daha kogn vurmaya başladılar. Kocakaydı yüzlerinde. O yüzden sanki onunun bizi, yüzünüzü övencesine vuruyor, vuruyor, vuruyorlardı. Ununun bizi, hatırlanmayın. Gelmeyin üzerime kocakayorum diyordu inen yumrukları...

Kendi o dayak yiyen insanları. Neden erada sadece onuyorlardı. Niçin öylesine büyük bir öfkesin altında ezilmek istiyorlardı o anaları, babaları.. Ve niçin başarımıyorlardı

..... O dayak yiyen insanlar, o yüzden gözden sanlı, o öfkeli, o sevil insanlar... O analar bizim. Bir çoğumuz acı denen şeyi tanımadığını sanırdı. Bir çoğumuz o güzel dünyasında hep yaşayacağını sanırdı, o gerçeklere uzak, o küçük dünyasında. Bir

akle.. Öylesine küçük, öylesine yalın. Sonra yaşamla karşılaşık. Kimi zaman bir işkencehanının kapısında. Şanslılık, oradan sağ çıktı çocuklarımız. Oradan kaybolmadan çölen. Kimi sakat, kimi kolunu uzamag bir halde. Kimi zaman yaşamı bir cezaevi kapısında tanıdık. Biz ana baba idik. Biz onları yanı işkencehanında(!) değırenlerdik. Sonra onra hakaretin gücünün ardından biz daha iyi tanıdık yaşamı. Başka bir gözle bakmayı öğrendik. İnsanlığı öğrendik çocuklarımızdan, görsü kabiniinde kendilerini yok etmeye çalışanlara gülen tomurcuk çiçeği yüzler. Sonra açlık grevi başladı. Gün geçtikçe esildi bedenleri karşımızda. Ama o gülen gözlerin o kocaman gülüşlerinde eksiklik olmadı hiç. O gülen gözler biz kazanacağız diyerek moral verdiler. Biz korkarken bize güç verdiler. Ama arak ne kurtulacak zaman vardı ne de yürülebcek edat. İşte o yüzden dayaklar, o yüzden kovulmalar, zapağlamalar. O eşitsizlik yürütüldü çocuklarımızın içeride olduğu. İşte o yüzden o yüzden o yüzden bedenlerini. Araksöyleyebileceğimize bir şey vardı. Çocuklarımız yürüdüğümüz kıyamadığımız parçaları hakkı oldukları için cesurdu.

O yüzden bunca öfkeliyiz. O yüzden bunca haykırıyoruz. Bunca gücümüz meydan okuyoruz. Bizim çocuklarımızı devrimci ise ve bu uğurda ölümlü gülererek teslim alıyorsa, bizim çocuklarımızı halkı için kendini feda eden ne denetbilir şimdi onlara. Biz devrimci masak alteleriyiz. O yüzden o sözlerimiz. Dayak rıye ype korkuya yenişimiz ölümüne imat ölümüne üstüne üstüne yaşamak için yürüyüşümüz ve yaşamak için çocuklarımız.

Ölecekler yavaş yavaş, ama beliyorum kazanacaklar. Bedenleri ile hücre hücre öldükleri sözleşen ile kazanacaklar. Ve onlar yanı düşenlerin anlayacaklar açlık karşısında bele yenilimlerinden kendilerinin güçsüzlüğünü ve biz nasıl ki ölümü karşıyorsak, bu acılı yürüyüşümüzde acılan yeni yaşamlar yaratacağız. Ölen çocuklarımızın bedenlerini zılgılarıyla kochinlerken öyle kucaklayacağız zaferi... O feda ruhuna kendilerine ad edmiş çocuklarımızla. Öyle onardı, öyle tırsın, öyle devrimci, öyle milliyetçi.

BİZ KAZANACAĞIZ.

Dost İhtil'e:

Yaşamın binlerce renginde sevgi varken

Bizlere zafer anında

Başgörmesizğin binlerce altında sen

Önce insanın yüreğinin ve gözlerinin

Öfkesinin sesi

Ölümün yenilgisini gözlerinin

Bir direnişin son nefesi

Yenilmesizliğin yuzulduğu anlarında

Tarıf edilemez heyecanlarında

Andatılmaz tarihinin en güzel günlerini

Ve sen

Karşı dostluğunun toprağında

Gün ışığı yarekülerin adını aldığımız yu-

lundu

Ölümün bağrında başlıyan çocuklar

adına

Söz veriyorsun bana

Birgün biz de o anağın yarına

Geleceğimizi yaratan ölümün namına

Bir bir bir daha

İbrahim Dağın

Devrimci Tutsaklarla

Dayanışma İçin

Ümit Omursal Örne

İş Bankası Sirketi Şubesi

Hesap No:

1047 30000 027414

ZAFER SAVASLARINI!... ZAFER SAVASLARINI!... ZAFER SAVASLARINI!... ZAFER SAVASLARINI!

nen katliama politika devletini bir politika olarak yıllara dayalı bir geçmişe sahiptir. Ancak, yeni bir saldırı dalgasının katil bir polis şefi ile simgelenmesi

Yeni bastırılanların kızıl bantları törenle takılırken

saldırının şiddeti konusunda bir fikir veriyordu. Bu sefer ki daha şiddetli, sert, kapsamlı ve uzun vadeli bir saldırı olacaktı. Hırslılar, bu anıya uygun olarak gerçekleştirildi. Tutuşları bir gecede siyanürle öldürmeyi düşünebilen "siyanürcü savar", iki devrimci tutsağı katili cezaevi müdürü türckrasinin kilit noktalarına getirilerek kadrolaşma sağlandı. Kadrolaşma ve yasal dışlanma hazırlıkları yapıldıktan sonra saldırının ilk adımları atıldı.

Mehmet Açar, bir katil olarak dışıya çıkarılmadan verdiği bir rahatlık ve pervasızlıkla, devrimci tutsaklara karşı, yalınlaştırma, kişisizleştirme, idrarlaştırma, hirselleştirme, hatta 12 Eylül faşizminin başaramadığı konutun yapısını dağıtma politikasına başaditlerini ilan etti. Eskişehir taburluğu esnasında meselede detanın oluşturulması çok uzaktaki bir yerde idi. Eskişehir taburluğu bastı bir araç ve saldırı politikasının başlangıcını teşkil etmekten öte bir anlam taşımıyordu. Bu yüzden

sonunun bastı bir Eskişehir taburluğunun kapatılması olayı olarak görmek kimseye bir şey açıklamayacağı gibi, son derece sağ bir raklaşım olacaktır.

Saldırının özünü devrimin

maneviyatına huzmek, moral gücünü dağıtmak amacıyla karşı-devrimin devrimci tutsaklara saldırısı bigiminde kavramak gerekiyor. Devrimin manevi gücü olarak devrimci tutsaklar teslim alınmadan iş-savaşın kazanılması, işçi-emekçi ve Kürt halkının bozguna uğratılması olsa değildir. Bu yüzden, devrimci tutsakların oluşturdukları direnme hattı yıkılmalıydı. Bütün bunlar şu anlamda geliyor: Bu direnme hattı çökertildiğinde, saldırı devrimin diğer güçlerine karşı işçi emekçi yığınlarına ve Kürt halkına karşı dizginlerinden beslenmişliğine yönelmektedir. Bu son saldırıya devrim ile karşı devrimin cezavleri gibi uzgürl bir alanda kısıpınması niteliğini kazandıran işte bu özelliktir. Karşı-devrim, gelişen ve güdlenen devrimin karşı yeni saldırısını işte bu nedenlerle ve bu koşullarda başlattı.

VE DİRKNİŞ BAŞLIYOR

Şubat '98'den itibaren basırlıklı yapılan saldırı Mayıs başlarında peş peşe çıkartılan genel

DEVİRİMCİ TUTSAKLAR FAŞİZME DİZ ÇÖKTÜRDÜ ZAFER HEPİMİZİNDİR!

Faşizm devrimci tutsaklar arasında 69 gün süren kade savarına tabaklar katıldı. Faşiz ANAYOL. Hükümet'in ilköne getireceği bir ilke, işçi kradiklar olarak insanlık halk güçlerine özgü saldırıya geçtiler.

Değlerde, sokaklarda, insanlarımız katledildi; gıcahlar ve Kürt halkına karşı kullandırı olansa herde direnme eli. İşçilere, memurlara, öğrencilere ve diğer insanlık halk kesimlerine yönelik saldırı, sönmez, polizlerin daha da pervasızlaşarak sürmüldü. Komünistler Mehmet Açar'ın Adalı Bakan olmasının bir öte, devrimci tutsaklara yönelik saldırı sima, kişisizleştirme ve C.S.10 Mayıs Günüdeki günbana sokuldu. Burada gerçekleşen, yalınlaştırma tutsakların yaratılan meselelere, kasıtlı olarak saldırı saldırı gerdillikler idi. "Bab vanderlarenın uyarı, östü gün" demagogyyle Eskişehir başta olmak üzere tabaklıkta devrimci halkın mücadelelerinden kurtulmak amaçları. İnançlık deşaradıyla insanlardan, sırası imliklerinden soyunduruldular.

Buna karşı 25 cezaevinde 1600'ü aşkın tutsağı 20 Mayıs 1996'da gerçekleştiren Akhuş Sürüş Açık Grev, 45. gününde 3 Temmuz 1996'da "Ya zafere ya ölüm" şairiyle ÖZüm ÖZümün döndürülmesi deşaradı. ÖZüm ÖZümün ve Sürüş Açık Grev dierinci başta tutsak yalınları olmak üzere yurtiçi ve yurtdışında tüm demokratik insanlarımız deşaradını da olarak direnme güdümüne önüne: Tüm emekçi halk kesim, bu önüne dierinci protestolarda, yalınlaştırma, açlık grevleri ve ÖZüm öZümünle saldırıya geçtiler.

Tutuklu kesiminin karşıdevrimci deşaradını da olarak çökü gücün sürüşüne üstünleşti. İstisnalar: Sürüş ABD emperyalizmi Türkiye'nin cezaevlerine yönelik tutkumun deşaradlığına açıklık. ÖZümün halkın neyinde işçiler olan, ÖZüm öZümün ve sürüş açık grevleriyle kazı yalınları anlamıyla işçiler çalın emperyalizm, bu anlamda kazı işbirliği REFAYOL Hükümet'i yalınları kesildi.

Sonuçta bu savar, din İzzam, meşveret, kalil REFAYOL Hükümet'i din getirece. Kim taleplerini kabul etmeyen devrimci tutsaklar kesimdir. 12 çarın olarak halk kesimdir. Bu savar kazanımında en büyük pay, kadınların kesimdir. Birer moral haline getirdi düşünen meselelerinde pekile 12 deşarad şefidimdir.

Yurtiçinde gelişen emekçi kesimdir; Şimdi gövde, devrimci taraftan saldırılamak, ilköne tüm olan meselelerini başta çıkarmak. İşçiler REFAYOL Hükümetine işçilerdir. Devrimci tutsakların deşaradı, öZümün savarın, halk kesiminde büyük aşarlık işçilerdir ve işçiler yalınları kurtuluşu çaldan yalınları kesiminde herke daha gelişir.

1996 ÖZüm ÖZümün, birleşik savarların deşaradı.

Yavuz: Epey Yalınlaştırma

ÖZüm ÖZümün ve Sürüş Açık Grev Şehitlerimiz ÖZüm ÖZümün

Halkımızın Deşaradıyla Kazanan Devrimci İnanç Olsun!

DHKC - Avrupa Örgütü, TKP(ME) - YDB, TİKB Tarafdarları, MLKP - YDK, TKP(Leninist-Avrupa Örgütü, TKP/ML - YDB, EKİM, DİHP, ERNK

ZAFER SAVAŞANLARINI!... ZAFER SAVAŞANLARINI!... ZAFER SAVAŞANLARINI!... ZAFER SAVAŞAN

Tutsak anaları tüm baskılara rağmen mücadeleyi sürdürdüler

yaşamda hissettiler; birbirleriyle tanıştılar, kasnağılar ve anı önemlis; devrimci literatürle konuşmaya başladılar. Eylem halinde geçirdikleri her gün bilinç-

lerinde yeni bir aşımın nesnesi oldu.

Fakat, direnişin başladığı biçimiyle daha fazla sürmesi artık yarar getirmeyecekti. Eylemi

bir üst boyuta çıkartmak, kesin kararlılığımıza çok tez, başka hiç bir anlamda gılsunarak biçimde ortaya koymak, hazırlıklarımızın ona göre yapmak zafat elde etmek için kaçınılmazdı. Ölümlü Orucu kararı, böyle vardi. Bu kararın partimizin aşısından önemli bir başlangıçtı. Başka bir yazı konusu olmakla birlikte, bu kararın partimizin geleceği açısından bir savaş partisi olma çizgisini sürdürme açısından son derece önemli olduğunu belirtmede geçmişi değinilmeyecek. Ölümlü orucu kararın devrim güçlerinin gerçek bir kararlılık gösterisiydi. Bu kararlılıkla ölümlü orucu kararına, zafirin elde edileceği mesajı çok açıktı. Düşman, önce buna bir blif sandı. Hiç bir inanca sahip olmayanların, bütün manevi değerleri para ile ölçmeye alışanların, herşeye sahip satılır bir meta göz ile bakmalarını bu yanlışlığı düşmelerinde kaçacak bir şey yoktu. Ölümlü kararlılığın pratikte göstermekten başka yolumuz yoktu. Öyleyse bu yol yürünecek ve karşı-devrimci diz çöktürülecekti.

Emekçi yığınlar ve Kült. birlik, devrimci tutsakların direnişinde kendi geleceklerini mücadelelerini ve izlemeleri gereken yolu görmeye başladılar. Düşman cephesi, savaşın doğası gereği tüm dikkatlerini ölümlü orucuna çevirmişken; emekçi yığınlarda kendi geleceklerini gör-

dükleri direniş güçlerini diktiler. Çok geçmeden devrimci tutsakları sahiplenmeye, onlar için harekete geçmeye başladılar. Böylece anaların yükükları sokak ateşi, şimdi daha güryusmaya başlamıştı. Emekçi sınıflar hareketelendi, esnaf kepenk kapalı, işçiler iş bıraktı, iş yavaşladı, desteklerini açıkladılar. Aydınlar ve demokratik kuruluşların başına çöreklenmiş küçük burjuvalar her zamanki gibi harekete en son geçen kesimler oldular. Ama sonuçta harekete geçtiler ve sızlarına belirsizlik zorunda kaldılar.

Böylece, ölümlü orucu eylemi işçi emekçi yığınlar ile demokratik güçler için tam bir çekim merkezi oldu. Devrim güçleri, devrimci bir çarpışmanın özü müfredeni okunmuş bir hariciye kenetlenildiler ve harekete geçtiler. Müradole serleşti, sokaklar iyice ısandı ve askeri eylemler daha kapsamlı gerçekleştirilmeye başladı. Artık ölümlü orucu kararında kayıtsız kalsın, bütün bir toplumsal kesim kalmamıştı. İster harşında olsun, ister yanında, toplumun tüm sınıfları ölümlü orucu karşısında bir saf belirlemek, düşünce ve eğilimlerini açıklamak zorunda kaldılar.

Kararlılığımızdan şüphelenen düşman, yine de umutlarını tüketmek istemiyordu. Oysa, geçen her gün onun daha da çaresiz kalması anlamına geliyordu.

DEVİRİMCİ DAYANIŞMA YAYGINLAŞTIRILMALI, YOĞUNLAŞTIRILMALI, YÜKSELTİLMELİDİR!

İşbirliği tekeleli faşist devlet ekonomik, politik olarak çıkışsız ve çözümsüzdür. Faşist devletin çözümlü sürmekte olan iç savaşta yaygınlaştırmak, yoğunlaştırmak, yükseltmek ve geliştirmek olan DEVİRİMCİ çözümdür. Tekeleli sermayenin başkasına çözümlü yoktur. İşte bu nedenle adına topyekün savaş dedikleri iç savaşta hayatta bir sınıfa sayıyor, yoğunlaştırıyor ve yükseltiyor.

Türkiye ve K. Kürdistan'ca sürmekte olan iç savaşta sınıflar mücadelesinde aslar ayrıştırdı ve netleştiyor. Savaşta ekonomik, sosyal ve siyasal temellere dayanıyor. Cesaretleri sorunu; En temel nedenlerden ayrı düşünülmez.

Bizler Zeytinburnu Devrimci Emek Dergisi okurları, Kardeşlik ve Özgür Gelecek okurları olarak cesaretlerimizi ölümlü orucularını desteklemek amacıyla 20 Temmuz Cumartesi günü saat 14:00'de bir gösteri yürüyüşü düzenledik. Eylemimiz Çirpan Meydanı'ndan Adliye'ye doğru yaklaşık 400 metre yürüyerek gerçekleşti. Mülitansa geçen eylemde "YA DEVİRİM YA ÖLÜM, ZINDANLAR BOŞALSIN T.JT-SAKLARA ÖZGÜRLÜK, SUSMA SUSTUKÇA SIRA SANA GELECEK" sloganları yürüyüş boyunca atıldı. Eylem sonrası dağılan gruptan bir kişi polis tarafından gözaltına alındı.

DEVİRİMCİ TUTSAKLAR YALNIZ DEĞİLDİRİ YA DEVİRİM YA ÖLÜM

Zeytinburnu Devrimci Emek Okurları

ZAFER SAVAŞANLARINI... ZAFER SAVAŞANLARINI... ZAFER SAVAŞANLARINI... ZAFER SAVAŞAN

Ve işte ilk ilim aşere: 63. günde Aygün Uğur euzusuzluğa karıştırdı. İlk ilimle birlikte mahlûmîmiz hoşnutsuzluğu düşünen faşist devlet ve bittikim, ikinci ilim orucu gruplarının açıklanmasıyla iyice şaşkınlıktı. Böyle bir kararlılık, çeliktir iradeyi gerçekten beklemiyorduk. Bu kararlılık ve çeliktir irade peş peşe gelen ölümlerde birlikte bir millîm bile sarılsında. Aksine, Dünya ve Türkiye bu irade ve kararlılık karşısında sarılsın, Emperyalist hükümetler kendi ülkelerinin emekçi yığınlarının bekarıyla Türk hükümetini sıkıştırmaya başladılar. Ölümle birlikte, direniş, dünya halkları gündemine otardı. Televizyon ve basın kuruluşları birinci

haber olarak vermeye başladılar. Böylece ölüm orucu, imdeden kimsenin kestiremediği boyutla bir etkiye kavuştu. 13 yılitt insan yaşantısıyla dünyayı yarından oynatmışlardı. İki yuzun aşkın insan ölüme kararlılığıyla dünyayı ve düşmanı hayretler içinde bırakmışlardı. Onların hesaplanmadıkları bir şey vardı: Devrimci gücü ve kararlılığı... Ölen 12 siper yoldaşımız ve ölümlü beklerken bir an bile tereddüde düşmeyen ikiyüzlü aşkın yığıtt insan kendisini feda etmenin, ölüme kararlılığının manifesyonu oldular.

Bu, kısmi bir maharebade karşı-devrim üzerinde devrimin kazandığı büyük bir zaferdir. İki iradenin sert ve kesin çarpışma-

ından devrim iradesinin, kararlılığının kesin bir üstünlüğü gerçekleşmiştir. Türkiye'yi ve Dünyayı sarılsın, düşmanı hayretler içinde bırakan bu eylemin başarısına gitseniz insanların elinde edilmeyi alışılmamasıyla değerlendirmeye kalkışmak çok sağ bir yaklaşım olacaktır. Eylemin Dünya çapındaki etkisini göremeyen bir bakışın ürünü olabilir böyle bir yaklaşım, ancak ilkokul çocuklarının gösterebileceği bir yaklaşım olabilir. Hayır, bu eylemin çapı ve etkisi ne Rakıtsibir tabutuğunun kapatılmasına ne cesetleri koğullarının iyileştirilmesi ne de henüz başka bir şeyle ölçülebilir. Eylemin etkisinin ve büyüklüğünü bu tür şeylerde ölçmeye kalkışmak eyleme

ve eylemin yığınların pahasına zaferle ulaştıranlara büyük bir hak saygı olacaktır.

Yaşantılarını ortaya koyarak bir direniş destanı yazan kahraman insanlarımız siper yoldaşlarımız dünyayı ayakta kaldırmakla kalmadılar, işçi ve emekçi yığınları, Kürt halkına sömürü sisteminden kurtuluşun devrimin yolunu da gösterdiler.

**ŞAN OLSUN
12 KAHRAMAN İNSANA**

**ŞAN VE ŞEREF OLSUN
BU SÜREÇTE
TOPRAĞA DÜŞEN TÜM
DEVRİM SAVAŞÇILARINA**

13 MART GKB ve MİLİS EYLEMLERİ

* 18 Temmuz günü Rafah Partisi Bahçelievler ilçe binası, Cezaevlerinde surnmekte olan Ölüm Orucu ve Sörsüz Açlık Grevlerini desteklemek ve düzen partilerine bir uyarıda bulunmak amacıyla 13 Mart GKB tarafından bombalandı.

* 19 Temmuz günü Aksaray Millet Caddesi üzerindeki Akbank'a ait bankamatik kulübesi bombalanarak tahrip edildi. Olaydan sonra basını arayan bir kişi 'Yaşar Bulut Gençlik Milisleri' adına bombalama olayını üstlendi ve eylemlerinin devam edeceğini sözlerine ekledi.

* 22 Temmuz günü Zeytinburnu Sitelilerdeki Yapı Kredi Bankası 13 Mart GKB militanları tarafından bombalanarak kullanılmaz hale getirildi. Olay sonrasında militanların kayıp vermeden bölgeden uzaklaştırılmaları bildirildi.

* 23 Temmuz Türkiye Gazetesi Bakırköy Temsilciliği bombalandı. Olay sonrasında basını arayan bir kişi bombalama eylemini 'Türk Ziyâ Yıldırım Gençlik Milisleri' adına üstlendi.

AİLELERİN ANKARA DİRENİŞİNDEN

17 Haziran: Her yılın 17'inde yapılan mum yakma eylemi Yüksel Caddesinde yapıldı. Toplanan 2000'den fazla Adalet bakanlığına verildi. Polis yürüme isteği ni engelledi.

18 Haziran: DYP Genel Merkezine karşı yetkililerle görüşmek üzere giden ailelerin görüşme talebi geri çevrildi. Polis vahşice saldırı sonucu 78 tutuklu yakınla gözaltına alındı. Resmi gün serbest bırakılan tutuklu yakınları hakkında dava açıldı. Polisün vahşi lavri Adli Tıp kurumundan alınan raporlarla belgelendi. Aynı gün Erbakan sorunu çözümlerine dair sesli verildi.

21 Haziran: Kızılay Güvenparkta tutuklu yakınlarını yaptığı oturma eylemine polis yine vahşice esildirdi. 41 tutuklu yakını gözaltına alındı. **22 Haziran:** Tutuklu yakınları Kızılay Postanesi önünde oturma eylemi yapmak istediler ve yine muharap olarak karşılarında polisi ve askerleri buldular. 17 kişi gözaltına alındı. Bunlardan bir kişi olayı seyredenler arasında kaldı.

27 Haziran: Tutuklu yakınları her gün 19:30'da Yüksel Caddesindeki İnanç Hakları Anıtı önünde basın açıklaması yapma kararı aldı ve bu kararı yerine getirdi. Eylemlere sloganlarla, kortej halinde gidildi ve aynı yürüyüşle geri döndü. Aynı gün bir heyet Mahmut Akar ile görüşme talebi geri çevrildi. Bakanlık İstanbul'a beyet göndermeye söz vermişti.

28 Haziran: Ailelerin heyeti İstanbul Cumhuriyet Savcılığına geldi fakat bakanlık heyeti gelmedi. Nava heyeti kabul etmedi. Ankara'da ise bir heyet Sağlık Bakan Yardımcı Akarına ile görüşme talebi geri çevrildi.

30 Haziran: Tutuklu aileleri Şevket Kazan'la görüşmek üzere RP Genel Merkezine gitti. "Yetkili olmadığın" yanıtını almayan Şevket Kazan görüşmek üzere gelmeye kadar RP Merkezini işgal edilmesini kararlı oldu ve bir süre sonra Kazan'ın görüşmeye gelmesi üzerine eylem sona erdirildi.

2 Temmuz: Ötüm Ormanca destek vermek için Ali Fırat Eruglu (63), Güzel Şahin (80) ve Nadire Çalik (55) adlı tutuklu yakınları ÜDP Ankara il binasında ölümlü orucuna başladı. Tutuklu yakınları aynı gün Dikmen semtindeki PSAD önündeki 2 Temmuz Sivas şehitleri anıtı törenine katıldılar ve 2 tutuklu yakını gözaltına alındı.

4 Temmuz: Sağlık bakanlık ve Adalet bakanlığı yetkilileri ile görüşmeye giden tutuklu yakınların görüşme isteği geri çevrildi. Bakanlıklar dönüştürme Kızılay semtinde bir tutuklu yakınların fenalaşması üzerine Güvenpark girişinde oturma eylemi başlatıldı. Burada da müdahalede geçinmeyen polis 38 tutuklu yakınına gözaltına aldı. Çözümler için İnanç Sivas Hastanesine kaldırılırken birçok tutuklu yakını da aldığı cop yaralanmadan dolayı çeşitli hastanelere sevk edildi. Tutuklu yakınları hakkında yine dava açıldı.

5 Temmuz: Yüksel Caddesinde yapılan basın açıklamasına eskiden milletvekilleri Mahmut Akar katıldı. Eylem sonunda polis her zaman gibi saldırı, aileler yine vahşice dövüldü. Pazanterden taşıyıcıları silkti. Olayla birçok kişi ciddi biçimde yaralandı ve hastanelere kaldırıldı.

8 Temmuz: Yetkililerle görüşmek üzere TBMM'ye giden tutuklu yakınları yetkililerle de görüşme muharap edildi ve 64 tutuklu yakını gözaltına alındı, yine haklarında dava açıldı.

12 Temmuz: Yetkililerle görüşmek üzere RP Ankara il binasına giden tutuklu yakınları polis müdahalesiyle karşıladı. 90 kişi gözaltına alındı.

14 Temmuz: DETUDAP, ÜDP binasında bir basın toplantısı yapıldı.

15 Temmuz: Cumhuriyet Meydanı'na görüşmek üzere Çankaya Köşküne giden tutuklu yakınların istediği kabul edilmedi. Tutuklu yakınları konu ile ilgili dilekçelerini özel kalansız mitatörlerine verildikten sonra polis tarafından kışkırtılarak...

16 Temmuz: Tutuklu yakınların hür olduğu ÜDP polis tarafından "arama" gerekçesiyle hür, telefonlar keşildi, giriş-çıkış engellenmiş. Tutuklu yakınların ziyaret etmek üzere gelen 5 kişi ile 2 basın mensubu gözaltına alındı. Aynı gün TBMM'ye dilekçeler verildi.

17 Temmuz: Her gün yapılan basın açıklamalarından dönüştürme ÜDP polis ahlakına alındı. Tutuklu yakınları İHD ve çeşitli DKO yöneticilerinin müdahalesiyle polis saldırısından binnaya girebildi. Aynı gün Başbakanlığa dilekçeler verildi.

18 Temmuz: Adalet Bakanlığına dilekçeler verildi.

19 Temmuz: Emekçi Kadın Çalışmaları öncülüğünde "Devrimci Tutsaklarla Dayanışmada Emekçi İnciyatir" kuruldu ve Yüksel Caddesinde İnanç Hakları Anıtı önünde kitlesel basın açıklaması yapıldı. Bu olaylara ADP ve Partiler de katıldı. Her gün saat 18:30'da 3000 kişiye varan katılımlarla basın açıklamaları yapılmaya devam etti.

24 Temmuz: Tutsak anıtları ve ADP birliğinde Adalet Bakanlığına kadar yürüyüş yaptılar. eyleme 2000 kişi katıldı.

25 Temmuz: Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'nde bulunan

27 Temmuz: Demirtaş'ın son ölümüne ilişkin açıklamaların ardından cenazesini almaya giden tutsak yakınları cezaevi önünde eylem yaptılar. İki gün eylemlerine devam eden tutsak yakınları sonunda yine engellendiler.

28 Temmuz: Demirtaş'ın son ölümüne ilişkin açıklamaların ardından cenazesini almaya giden tutsak yakınları cezaevi önünde eylem yaptılar. İki gün eylemlerine devam eden tutsak yakınları sonunda yine engellendiler.

29 Temmuz: Demirtaş'ın son ölümüne ilişkin açıklamaların ardından cenazesini almaya giden tutsak yakınları cezaevi önünde eylem yaptılar. İki gün eylemlerine devam eden tutsak yakınları sonunda yine engellendiler.

30 Temmuz: Demirtaş'ın son ölümüne ilişkin açıklamaların ardından cenazesini almaya giden tutsak yakınları cezaevi önünde eylem yaptılar. İki gün eylemlerine devam eden tutsak yakınları sonunda yine engellendiler.

1 Temmuz: Demirtaş'ın son ölümüne ilişkin açıklamaların ardından cenazesini almaya giden tutsak yakınları cezaevi önünde eylem yaptılar. İki gün eylemlerine devam eden tutsak yakınları sonunda yine engellendiler.

2 Temmuz: Demirtaş'ın son ölümüne ilişkin açıklamaların ardından cenazesini almaya giden tutsak yakınları cezaevi önünde eylem yaptılar. İki gün eylemlerine devam eden tutsak yakınları sonunda yine engellendiler.

3 Temmuz: Demirtaş'ın son ölümüne ilişkin açıklamaların ardından cenazesini almaya giden tutsak yakınları cezaevi önünde eylem yaptılar. İki gün eylemlerine devam eden tutsak yakınları sonunda yine engellendiler.

4 Temmuz: Demirtaş'ın son ölümüne ilişkin açıklamaların ardından cenazesini almaya giden tutsak yakınları cezaevi önünde eylem yaptılar. İki gün eylemlerine devam eden tutsak yakınları sonunda yine engellendiler.

5 Temmuz: Demirtaş'ın son ölümüne ilişkin açıklamaların ardından cenazesini almaya giden tutsak yakınları cezaevi önünde eylem yaptılar. İki gün eylemlerine devam eden tutsak yakınları sonunda yine engellendiler.

6 Temmuz: Demirtaş'ın son ölümüne ilişkin açıklamaların ardından cenazesini almaya giden tutsak yakınları cezaevi önünde eylem yaptılar. İki gün eylemlerine devam eden tutsak yakınları sonunda yine engellendiler.

7 Temmuz: Demirtaş'ın son ölümüne ilişkin açıklamaların ardından cenazesini almaya giden tutsak yakınları cezaevi önünde eylem yaptılar. İki gün eylemlerine devam eden tutsak yakınları sonunda yine engellendiler.

8 Temmuz: Demirtaş'ın son ölümüne ilişkin açıklamaların ardından cenazesini almaya giden tutsak yakınları cezaevi önünde eylem yaptılar. İki gün eylemlerine devam eden tutsak yakınları sonunda yine engellendiler.

9 Temmuz: Demirtaş'ın son ölümüne ilişkin açıklamaların ardından cenazesini almaya giden tutsak yakınları cezaevi önünde eylem yaptılar. İki gün eylemlerine devam eden tutsak yakınları sonunda yine engellendiler.

10 Temmuz: Demirtaş'ın son ölümüne ilişkin açıklamaların ardından cenazesini almaya giden tutsak yakınları cezaevi önünde eylem yaptılar. İki gün eylemlerine devam eden tutsak yakınları sonunda yine engellendiler.

11 Temmuz: Demirtaş'ın son ölümüne ilişkin açıklamaların ardından cenazesini almaya giden tutsak yakınları cezaevi önünde eylem yaptılar. İki gün eylemlerine devam eden tutsak yakınları sonunda yine engellendiler.

12 Temmuz: Demirtaş'ın son ölümüne ilişkin açıklamaların ardından cenazesini almaya giden tutsak yakınları cezaevi önünde eylem yaptılar. İki gün eylemlerine devam eden tutsak yakınları sonunda yine engellendiler.

13 Temmuz: Demirtaş'ın son ölümüne ilişkin açıklamaların ardından cenazesini almaya giden tutsak yakınları cezaevi önünde eylem yaptılar. İki gün eylemlerine devam eden tutsak yakınları sonunda yine engellendiler.

14 Temmuz: Demirtaş'ın son ölümüne ilişkin açıklamaların ardından cenazesini almaya giden tutsak yakınları cezaevi önünde eylem yaptılar. İki gün eylemlerine devam eden tutsak yakınları sonunda yine engellendiler.

15 Temmuz: Demirtaş'ın son ölümüne ilişkin açıklamaların ardından cenazesini almaya giden tutsak yakınları cezaevi önünde eylem yaptılar. İki gün eylemlerine devam eden tutsak yakınları sonunda yine engellendiler.

TKEP/LENİNİST ÖLÜM ORUCU SAVAŞÇILARI

Arzu Kemanoğlu
1. Ekip
Bayrampaşa C.

Suna Uzunbıyık
1. Ekip
Bayrampaşa C.

M. Erhan II
1. Ekip
Bayrampaşa C.

Şerif Kartoglu
1. Ekip
Bayrampaşa C.

Sedat Hayta
1. Ekip
Bayrampaşa C.

Muharrem Yançar
1. Ekip
Bayrampaşa C.

Özgür O. Özat
2. Ekip
Bayrampaşa C.

Ayfer Ercan
2. Ekip
Bayrampaşa C.

Serpil Cabadan
2. Ekip
Bayrampaşa C.

Cemal Bozkurt
2. Ekip
Bayrampaşa C.

Fatma Yıldırım
3. Ekip
Bayrampaşa C.

Haki Yaş
1. Ekip
Çanakkale C.

Mutlu Yıldırım
2. Ekip
Çanakkale C.

Vefa Sordar
1. Ekip
Bursa C.

M. Bezat Gücenilir
1. Ekip
Eskişehir C.

Serpil Ünal
1. Ekip
Eskişehir C.

Sami Özbil
1. Ekip
Eskişehir C.

Önder Dağdelen
2. Ekip
Eskişehir C.

ÖLÜM ORUCU SAVAŞÇILARI

DHKP-C**Bayrampaşa Cezaevi**

- 1- Hüseyin Fevzi Tekin
- 2- Mehmet Akdemir
- 3- Kenan Güneş
- 4- İzzet Akça
- 5- İbrahim Ökçeskin
- 6- Bülent Akaraz
- 7- Ali Yalçın
- 8- Yendilika Kaya
- 9- Mustafa Yılmaz
- 10- Mehmet Güvel
- 11- Ali Ekber Akkaya
- 12- Mustafa Atalay
- 13- Mehmet Yaman
- 14- Altan İbrahim Kurtuluş

ler

- 15- Mustafa Gök
- 16- Munire Demirel
- 17- Gülizar Kesici
- 18- Havva Sağmaz
- 19- Yasemin Okuyucu
- 20- Nursel Demircioğlu

İkinci Ekip

- 1- Şadi Özbekler
- 2- Ayhan Miantaş
- 3- Ali Selçuk Keleş
- 4- Bekir Şimşek
- 5- Sinan Şen
- 6- Kemal Ayhan
- 7- Ayhan Koç
- 8- Recep Çingir
- 9- Ali Kızılcı
- 10- Cemal İleri
- 11- Hikmet Kaya
- 12- Serpil Yıldız
- 13- Bülent Karı
- 14- Suna Ökmen
- 15- Gülten Özdemir

Üçüncü Ekip

- 1- Ural Eroğlu
- 2- Saray Dönmez
- 3- Okan Barış Ekinli
- 4- Okan Yılmaz
- 5- Arif Gülbudak
- 6- Erkan Erden
- 7- Hüseyin İçke
- 8- Ferit Tavuk
- 9- Alaaddin Gündoğdu
- 10- Murat Acar
- 11- Hamide Özlük
- 12- Seyhan Doğan
- 13- Şehinaz Terzi
- 14- Funda Davran
- 15- Nilüfer Altın
- 16- Alex Yıldız

Ömraniye Cezaevi

- 1- Sadık Eroğlu
- 2- Ümit Güngör
- 3- Sevinç Çelik
- 4- Hüseyin Çukurlu

İkinci Ekip

- 1- Sevinç Kocakaya
- 2- Kemal Gönenç
- 3- Ali Rıza Demir
- 4- Gülay Kavak
- 5- Ahmet Özdemir

6- Malik Köpüran

- 7- Erdal Koç
- 8- Serhat Aktuğ
- 9- Kenan Taadoğuz
- 10- Ergül Acer

Sakarya Cezaevi

- 1- Şerife Doğan
- 2- Sevil Saymaz
- 3- Kamile Kaya
- 4- Gülşen Tosun

Bursa Cezaevi

- 1- Bernar Sarar
- 2- Yusuf Sarı
- 3- Mehmet Güceki
- 4- Nurettin Kalaycı

5- Ali Teke

- 6- Gülten İçik
- 7- Zehra Köyünür
- 8- Yasemin Çaman

İkinci Ekip

- 1- Mesut Örs
- 2- Murat Özdemir
- 3- Mesut Arı
- 4- Mustafa Karakay
- 5- Ecevit Akbaş

Aydın Cezaevi

- 1- Müjdat Yanar
- 2- Mehmet Şahin İçik
- 3- Mesut Koca

Bursa Cezaevi

- 1- Yusuf Kenan Dünger
- 2- İbrahim Doğan
- 3- Nurettin Ereçler
- 4- Bülent Dursun

Çanakkale Cezaevi

- 1- Sinan Yavuz
- 2- Aytekin Dikmen
- 3- Mehmet Eroğlu

İkinci Ekip

- 1- Aytekin Başar
- 2- Hüseyin Aşar

İskilip Cezaevi

- 1- Bülent Balçık
- 2- Mustafa Balçık
- 3- Yıldırım İyidoğdu
- 4- Erkan Şeker
- 5- Ali Tekin

6- Zeynep Güngör

- 7- Gülşen Örsal
- 8- Zeynep Sahanoğlu

İkinci Ekip

- 1- Enver Yanık
- 2- Harun Sürer
- 3- Çengiz Soysay
- 4- Sadık Çelik
- 5- Özdemir Saad Çibelik
- 6- Özdemir Türk
- 7- İzzet Kızı
- 8- Sevinç Şahingör

Yozgat Cezaevi

- 1- Süleyman Hamular
- 2- Selman Örsal
- 3- Meri Yamaç

4- Serdal Gelir

- Çankırı Cezaevi
- 1- Havalar Yökümen
- 2- Erol Özbekler
- 3- Başar Özbekler
- 4- İzzet İzzet

Bartın Cezaevi

- 1- Mesut Yavuz
- 2- Abdülkadir Nakçı
- 3- Süleyman Manur
- 4- Mustafa Çelik

İkinci Ekip

- 1- Kerim Yaprak
- 2- Ahmet Yılmaz
- 3- Ali Çolak

Konya Cezaevi

- 1- Şenem Kalkan
- 2- Hacı Demir

TKP (ML)**Bayrampaşa Cezaevi**

- 1- Cafer Çamçak
- 2- Abdullah Kaya
- 3- Ökkeş Karaoğlu
- 4- Hasan Rügar
- 5- Nurettin Em
- 6- Mehmet Can Yargay

İkinci Ekip

- 1- Hüseyin Yıldız
- 2- Gülay İncü
- 3- Mehmet Tanrı

Üçüncü Ekip

- 1- Aydın Hanbayrak
- 2- Taylan Yıldız
- 3- Özgür Saluk
- 4- Selma Turunç
- 5- Selda Çankırılı
- 6- Murat Tarcay

Ömraniye Cezaevi

- 1- Aygün Uğur
- 2- Cafer Örsal
- 3- Çengiz Polat

İkinci Ekip

- 1- Tahir Kalkan
- 2- Salıhan Çelebi
- 3- Çiğdem Kızan

Bursa Cezaevi

- 1- Murat Karaman
- 2- Sinan Yıldız
- 3- Erdal Tiryaki

İkinci Ekip

- 1- Ahmet Korkmaz
- 2- Altay Şimşek
- 3- Nuri Uğur

Bursa Cezaevi

- 1- Ali Aytaç
- 2- Hayri Can
- 3- Selman Özelmis
- 4- Ergün Bütüncü
- 5- Müslüm Katoğlu

İkinci Ekip

- 1- Ali İhsan Özkaya
- 2- İzzet Ermanlar

Çanakkale Cezaevi

- 1- Pervin Kurulmaz

2- Okan Ünsal

- Ankara Merkez Kapalı Cezaevi
- 1- Cemal Çakmak
- 2- Yıldız Doğan
- 3- Yılmaz Çelebi
- 4- Hüseyin Doğan
- 5- Aydın Balıkcı
- 6- İzzet Çankaya
- 7- Mahmut Çelebi
- 8- İkinci Ekip
- 1- Serdar Kaygıncı
- 2- Konya Cezaevi
- 1- Hidir Demirel
- 2- Zeki Demirel
- 3- Cafer Çiftçi
- 4- Mahir Öz
- 5- Cemal Örsal
- 6- Ali Şahin
- 7- Hakan Yıldız
- 8- Hidir Açıklı
- 9- Dursun Ali Özcan
- 10- Dursun Sarı
- 11- Nihal Göl

Yozgat Cezaevi

- 1- Hüseyin Doğan
- 2- Aydın Balıkcı
- 3- İzzet Çankaya
- 4- Mahmut Çelebi
- 5- İkinci Ekip
- 1- Serdar Kaygıncı
- 2- Konya Cezaevi
- 1- Hidir Demirel
- 2- Zeki Demirel
- 3- Cafer Çiftçi
- 4- Mahir Öz
- 5- Cemal Örsal
- 6- Ali Şahin
- 7- Hakan Yıldız
- 8- Hidir Açıklı
- 9- Dursun Ali Özcan
- 10- Dursun Sarı
- 11- Nihal Göl

İkinci Ekip

- 1- Serdar Kaygıncı
- 2- Konya Cezaevi
- 1- Hidir Demirel
- 2- Zeki Demirel
- 3- Cafer Çiftçi
- 4- Mahir Öz
- 5- Cemal Örsal
- 6- Ali Şahin
- 7- Hakan Yıldız
- 8- Hidir Açıklı
- 9- Dursun Ali Özcan
- 10- Dursun Sarı
- 11- Nihal Göl

MLKP

- 1- Mehmet Ali Çelebi
- 2- Ayhan Güneş
- 3- Sakir Altın
- 4- Ümit Koca
- 5- Defül İnan
- 6- Ahmet Turan Amara
- 7- Bülent Paşa
- 8- İkinci Ekip
- 1- M. Adil İnan
- 2- Hasan Polat
- 3- Muharrem Esina
- 4- Filiz Erdoğan
- 5- Ali Hacı Polat

Ömraniye Cezaevi

- 1- Sevinç Çelik
- 2- Cemil Kaya
- 3- Bursa Cezaevi
- 1- Osman Kaan
- 2- Mehmet Kurulmaz
- 3- Bursa Cezaevi
- 1- Hayri Yeşil
- 2- İhsan Kozan
- 3- Doğan Hamişoğlu
- 4- İskilip Cezaevi
- 1- Tahir Çelebi
- 2- Kenan Tavşan

TKP/ML

- 1- Hüseyin Yalçınkaya
- 2- Özgür Günatan
- 3- Fozat Harman
- 4- Konya Cezaevi
- 1- Kerim Topal
- 2- Hüseyin Yalçınkaya
- 3- Mustafa Örsal
- 4- Mustafa Örsal
- 5- Mustafa Örsal
- 6- Mustafa Örsal
- 7- Mustafa Örsal
- 8- Mustafa Örsal
- 9- Mustafa Örsal
- 10- Mustafa Örsal
- 11- Mustafa Örsal
- 12- Mustafa Örsal
- 13- Mustafa Örsal
- 14- Mustafa Örsal
- 15- Mustafa Örsal
- 16- Mustafa Örsal
- 17- Mustafa Örsal
- 18- Mustafa Örsal
- 19- Mustafa Örsal
- 20- Mustafa Örsal

İkinci Ekip

- 1- Mustafa Örsal
- 2- Mustafa Örsal
- 3- Mustafa Örsal
- 4- Mustafa Örsal
- 5- Mustafa Örsal
- 6- Mustafa Örsal
- 7- Mustafa Örsal
- 8- Mustafa Örsal
- 9- Mustafa Örsal
- 10- Mustafa Örsal
- 11- Mustafa Örsal
- 12- Mustafa Örsal
- 13- Mustafa Örsal
- 14- Mustafa Örsal
- 15- Mustafa Örsal
- 16- Mustafa Örsal
- 17- Mustafa Örsal
- 18- Mustafa Örsal
- 19- Mustafa Örsal
- 20- Mustafa Örsal

Ömraniye Cezaevi

- 1- Mustafa Örsal
- 2- Mustafa Örsal
- 3- Mustafa Örsal
- 4- Mustafa Örsal
- 5- Mustafa Örsal
- 6- Mustafa Örsal
- 7- Mustafa Örsal
- 8- Mustafa Örsal
- 9- Mustafa Örsal
- 10- Mustafa Örsal
- 11- Mustafa Örsal
- 12- Mustafa Örsal
- 13- Mustafa Örsal
- 14- Mustafa Örsal
- 15- Mustafa Örsal
- 16- Mustafa Örsal
- 17- Mustafa Örsal
- 18- Mustafa Örsal
- 19- Mustafa Örsal
- 20- Mustafa Örsal

Üçüncü Ekip

- 1- Mustafa Örsal
- 2- Mustafa Örsal
- 3- Mustafa Örsal
- 4- Mustafa Örsal
- 5- Mustafa Örsal
- 6- Mustafa Örsal
- 7- Mustafa Örsal
- 8- Mustafa Örsal
- 9- Mustafa Örsal
- 10- Mustafa Örsal
- 11- Mustafa Örsal
- 12- Mustafa Örsal
- 13- Mustafa Örsal
- 14- Mustafa Örsal
- 15- Mustafa Örsal
- 16- Mustafa Örsal
- 17- Mustafa Örsal
- 18- Mustafa Örsal
- 19- Mustafa Örsal
- 20- Mustafa Örsal

İkinci Ekip

- 1- Mustafa Örsal
- 2- Mustafa Örsal
- 3- Mustafa Örsal
- 4- Mustafa Örsal
- 5- Mustafa Örsal
- 6- Mustafa Örsal
- 7- Mustafa Örsal
- 8- Mustafa Örsal
- 9- Mustafa Örsal
- 10- Mustafa Örsal
- 11- Mustafa Örsal
- 12- Mustafa Örsal
- 13- Mustafa Örsal
- 14- Mustafa Örsal
- 15- Mustafa Örsal
- 16- Mustafa Örsal
- 17- Mustafa Örsal
- 18- Mustafa Örsal
- 19- Mustafa Örsal
- 20- Mustafa Örsal

Eskişehir Cezaevi

- 1- Mustafa Örsal
- 2- Mustafa Örsal
- 3- Mustafa Örsal
- 4- Mustafa Örsal
- 5- Mustafa Örsal
- 6- Mustafa Örsal
- 7- Mustafa Örsal
- 8- Mustafa Örsal
- 9- Mustafa Örsal
- 10- Mustafa Örsal
- 11- Mustafa Örsal
- 12- Mustafa Örsal
- 13- Mustafa Örsal
- 14- Mustafa Örsal
- 15- Mustafa Örsal
- 16- Mustafa Örsal
- 17- Mustafa Örsal
- 18- Mustafa Örsal
- 19- Mustafa Örsal
- 20- Mustafa Örsal

İkinci Ekip

- 1- Mustafa Örsal
- 2- Mustafa Örsal
- 3- Mustafa Örsal
- 4- Mustafa Örsal
- 5- Mustafa Örsal
- 6- Mustafa Örsal
- 7- Mustafa Örsal
- 8- Mustafa Örsal
- 9- Mustafa Örsal
- 10- Mustafa Örsal
- 11- Mustafa Örsal
- 12- Mustafa Örsal
- 13- Mustafa Örsal
- 14- Mustafa Örsal
- 15- Mustafa Örsal
- 16- Mustafa Örsal
- 17- Mustafa Örsal
- 18- Mustafa Örsal
- 19- Mustafa Örsal
- 20- Mustafa Örsal

Ankara Merkez Kapalı Cezaevi

- 1- Mustafa Örsal
- 2- Mustafa Örsal
- 3- Mustafa Örsal
- 4- Mustafa Örsal
- 5- Mustafa Örsal
- 6- Mustafa Örsal
- 7- Mustafa Örsal
- 8- Mustafa Örsal
- 9- Mustafa Örsal
- 10- Mustafa Örsal
- 11- Mustafa Örsal
- 12- Mustafa Örsal
- 13- Mustafa Örsal
- 14- Mustafa Örsal
- 15- Mustafa Örsal
- 16- Mustafa Örsal
- 17- Mustafa Örsal
- 18- Mustafa Örsal
- 19- Mustafa Örsal
- 20- Mustafa Örsal

İkinci Ekip

- 1- Mustafa Örsal
- 2- Mustafa Örsal
- 3- Mustafa Örsal
- 4- Mustafa Örsal
- 5- Mustafa Örsal
- 6- Mustafa Örsal
- 7- Mustafa Örsal
- 8- Mustafa Örsal
- 9- Mustafa Örsal
- 10- Mustafa Örsal
- 11- Mustafa Örsal
- 12- Mustafa Örsal
- 13- Mustafa Örsal
- 14- Mustafa Örsal
- 15- Mustafa Örsal
- 16- Mustafa Örsal
- 17- Mustafa Örsal
- 18- Mustafa Örsal
- 19- Mustafa Örsal
- 20- Mustafa Örsal

3- Sinan Aksoy

- İskenderun Cezaevi
- 1- Yusuf Aydemir
- 2- İhsan Karatepe
- 3- Bayram Sarıtaş
- 4- Turan Solak
- 5- İkinci Ekip
- 1- İbrahim Bozay
- 2- Yusuf Demir
- 3- Çanakkale Cezaevi
- 1- Dilek Demirel
- 2- Emine Güngör
- 3- Nihal Çelik
- 4- Bursa Cezaevi
- 1- Kerim Topal
- 2- Hüseyin Yalçınkaya
- 3- Mustafa Örsal
- 4- Mustafa Örsal
- 5- Mustafa Örsal
- 6- Mustafa Örsal
- 7- Mustafa Örsal
- 8- Mustafa Örsal
- 9- Mustafa Örsal
- 10- Mustafa Örsal
- 11- Mustafa Örsal
- 12- Mustafa Örsal
- 13- Mustafa Örsal
- 14- Mustafa Örsal
- 15- Mustafa Örsal
- 16- Mustafa Örsal
- 17- Mustafa Örsal
- 18- Mustafa Örsal
- 19- Mustafa Örsal
- 20- Mustafa Örsal

İkinci Ekip

- 1- Mustafa Örsal
- 2- Mustafa Örsal
- 3- Mustafa Örsal
- 4- Mustafa Örsal
- 5- Mustafa Örsal
- 6- Mustafa Örsal
- 7- Mustafa Örsal
- 8- Mustafa Örsal
- 9- Mustafa Örsal
- 10- Mustafa Örsal
- 11- Mustafa Örsal
- 12- Mustafa Örsal
- 13- Mustafa Örsal
- 14- Mustafa Örsal
- 15- Mustafa Örsal
- 16- Mustafa Örsal
- 17- Mustafa Örsal
- 18- Mustafa Örsal
- 19- Mustafa Örsal
- 20- Mustafa Örsal

Bursa Cezaevi

- 1- Mustafa Örsal
- 2- Mustafa Örsal
- 3- Mustafa Örsal
- 4- Mustafa Örsal
- 5- Mustafa Örsal
- 6- Mustafa Örsal
- 7- Mustafa Örsal
- 8- Mustafa Örsal
- 9- Mustafa Örsal
- 10- Mustafa Örsal
- 11- Mustafa Örsal
- 12- Mustafa Örsal
- 13- Mustafa Örsal
- 14- Mustafa Örsal
- 15- Mustafa Örsal
- 16- Mustafa Örsal
- 17- Mustafa Örsal
- 18- Mustafa Örsal
- 19- Mustafa Örsal
- 20- Mustafa Örsal

Ömraniye Cezaevi

- 1- Mustafa Örsal
- 2- Mustafa Örsal
- 3- Mustafa Örsal
- 4- Mustafa Örsal
- 5- Mustafa Örsal
- 6- Mustafa Örsal
- 7- Mustafa Örsal
- 8- Mustafa Örsal
- 9- Mustafa Örsal
- 10- Mustafa Örsal
- 11- Mustafa Örsal
- 12- Mustafa Örsal
- 13- Mustafa Örsal
- 14- Mustafa Örsal
- 15- Mustafa Örsal
- 16- Mustafa Örsal
- 17- Mustafa Örsal
- 18- Mustafa Örsal
- 19- Mustafa Örsal
- 20- Mustafa Örsal

TKP/ML

- 1- Mustafa Örsal
- 2- Mustafa Örsal
- 3- Mustafa Örsal
- 4- Mustafa Örsal
- 5- Mustafa Örsal
- 6- Mustafa Örsal
- 7- Mustafa Örsal
- 8- Mustafa Örsal
- 9- Mustafa Örsal
- 10- Mustafa Örsal
- 11- Mustafa Örsal
- 12- Mustafa Örsal
- 13- Mustafa Örsal
- 14- Mustafa Örsal
- 15- Mustafa Örsal
- 16- Mustafa Örsal
- 17- Mustafa Örsal
- 18- Mustafa Örsal
- 19- Mustafa Örsal
- 20- Mustafa Örsal

Ömraniye Cezaevi

- 1- Mustafa Örsal
- 2- Mustafa Örsal
- 3- Mustafa Örsal
- 4- Mustafa Örsal
- 5- Mustafa Örsal
- 6- Mustafa Örsal
- 7- Mustafa Örsal
- 8- Mustafa Örsal
- 9- Mustafa Örsal
- 10- Mustafa Örsal
- 11- Mustafa Örsal
- 12- Mustafa Örsal
- 13- Mustafa Örsal
- 14- Mustafa Örsal
- 15- Mustafa Örsal
- 16- Mustafa Örsal
- 17- Mustafa Örsal
- 18- Mustafa Örsal
- 19- Mustafa Örsal
- 20- Mustafa Örsal

İkinci Ekip

- 1- Mustafa Örsal
- 2- Mustafa Örsal
- 3- Mustafa Örsal
- 4- Mustafa Örsal
- 5- Mustafa Örsal
- 6- Mustafa Örsal
- 7- Mustafa Örsal
- 8- Mustafa Örsal
- 9- Mustafa Örsal
- 10- Mustafa Örsal
- 11- Mustafa Örsal
- 12- Mustafa Örsal
- 13- Mustafa Örsal
- 14- Mustafa Örsal
- 15- Mustafa Örsal
- 16- Mustafa Örsal
- 17- Mustafa Örsal
- 18- Mustafa Örsal

YAŞASIN DEVRİMCİ İÇ SAVAŞIMIZ

Devrim somut bir olgudur. Yiğit ve kararlı bir savaşıma sonucu sonucudur. Bir devrimin mimarı olabilmek öncelikle inanca bir kararlılık ve komünist bir bilinçle sahip olmakla mümkündür. Proletaryanın iktidarı ancak ve ancak ölümüne bir kararlılıkla kazanılabilir. Bu anlamda ne casus devrim için ortaya koyamayanlar, ne de devrimci tut-saklarını özgürleştirmek için çaba sarfemeyenlerin devrimi ağzından almaya hakları vardır. Devrim ancak ve ancak sahip oldukları bedellerini bu uğurda ortaya koyabillerinin eseri olacaktır.

Devrimimizin somut bir sonucu olan iç savaş savaşımlarını ve ölüm orucu savaşçıların ortaya koydukları kararlılığı anlayabilmek için, devrim sözcüğünün ne anlama geldiğini anlamak gerekir. Devrimi bedellerle ve sonuçları ile birlikte kavrayamayanların tümü hugün sap-maların döneminde burjuva kulvarına doğru kulaç atıyordular.

Bu konuda polemikçe girmeye hiç niyetimiz yok. Çünkü yaşam polemikçe gerek bırakmayacak kadar gerçek ve somut. Kimler burjuva yaşamın par-nelolarının etkisinde, kimler o yaşamı reddederek proletaryanın saflarında gayet açık ve net. Ne Evrensel'in devrim karşıtı yazılarında, ne de burjuva yaşamın vadentilerine aidanarak canlarını proleter devrim uğruna ortaya koyamayanlardan bahsetmeyeceğiz. Çünkü bizim için asıl olan devrim gerçektir ve bu hedefe yönelik devrimci iç savaşımızdır.

İşte bu nedenle ölüm araççularının ortaya koyduğu kavga somutluk ve kazanımları da halklarımızın ve proletaryamızın bilincinde burjuvazinin ne kadar korkak olduğuna ortaya çıkmaktadır.

Evet burjuvazi korkaktır! Yaşamlarını milyonlarca insanın sömürülmesinin üzerine oturttukları için korkaktırlar. Bahar ve yağmalı yaşamlarını elde etmek için kitle kadimlerini hile göze alacak kadar gaddar ve acımasız olsalar da, söz konusu kendi canları olmasa, onu hiçbir madde ve maddi kazanım karşısında ortaya koymayacak kadar korkaktırlar. Ölüm için devrimcilerin, tabii olarak, sevgi gibi, insanî muamele gibi, tedavi ve savunma halde gibi sıradan ve basit talepler için ölümü göze alabilecelelerini kavrayamazlar. Onlar canları söz konusu olmasa ne kadar panikçe kapı-lyorlarsa, komünistler ise en küçük kazanımlar uğruna ölüme alay edecek kadar soğukkanlıdır. Ortaya konan bu kararlılık karşısında, burjuvazinin diz çöküşünün asıl nedeni bu basit talepleri karşılamak istemeyişi değildir, asıl neden bu devrimci kararlılığı kendi iktidarı hedeflemesi ve burjuvazinin korkaklığını kitlelere kanıtlanmasıdır... Devrim eğer kitlelerin eseri ise ki öyledir, o zaman proleter savaşçıların canının ne önemi olabilir. Kitleleri harekete geçirebilmek, bozulan tarafsızlık için ölümün biçimi mi olur? Ya karda, şehirde, yada zindanlarda, ölüm nerede ve ne zaman nasıl gelirse gelsin hoş gelmiş sefa gelmiştir. Düğün her beden, devrim bir adan dert taşdıktan sonra biz komünistler için ölmek, ölümsüzleşmek demektir.

Devrimimizin ön gününde, buranın üstüne bunalmı yaşamın burjuva iktidarı sallarından sadece burjuvaziler değil onları iktidarı al-

ında rahat bir yaşam sürmeyi düşleyen burjuva aydın sanatçıları, uzlaşma ve teslimiyetli ihanet göğüsüne sarıran yasalci oportünistler ve revizyonistler, sivil toplum örgütleri ile sendikaları da yanlarına alarak, ölüm araçlarının himni önce sonu çözümlenmesi parçılığine kabul-dular. Kendi korkaklıklarıyla kimsenin ölümü göze alamayacağına sa-narlar, komünist bedellerin tek tek düşüğünü görünce her düğün bedenin ölme ve dünya kamuoyunda yarattığı şaşkınlığı iktidarlarının sallanışına kitleler uykusuna diye elele vererek devrim savaşçıların-ın önünde diz çöktüler. Hiç kimse bu sonucu bir uzlaşma veya basit bir anlaşma olarak ele alamaz. Bu sonucu süren kanlı iç savaşın bir etar-bının devrimciler tarafından zafere kazandırılmıy olmasındır.

İç savaş diğer savaşlara benzemez. İç savaşta hat savunması, alan savunması olmaz. Devrim güçleri kitlelerin desteğini kazanıp siste-min militarist örgütlenmelerini parça-layarak son vuruş noktasında gelince-ye kadar da düzenli bir çarpışmaya ta-nuşamaz. Savaş kan fabrikada, kah tar-hada, huzen okula, huzen mecliste, dağda, ovada, kasabada yada me-tropolitenin göbeğinde gerilla yöntem-leri ile sürer. Faşizm gerilla her istediği yerde bulamaz. Kendi belirlendiği alana savaşı sürükleyemez, onun için de yenilgilerle kudurur, kudurdulça da saldırırlar. İşte tam da bu noktada devrimcilerin arkık iç savaşın bir mevasididir. Dışarda devrimcilerin karşısında tutunamayan faşizm tut-saklara saldırır onları yeniden tut-sak etmek, teslim almak ve moral kazan-mak ister. Ancak ne zamanlı tut-sakla-rı teslim almaya yönelmişse her dafa-sında kararlı devrimci savaşçıların sa-masının yenilgisi tüm insanlığın göderi-ğindedir.

İç savaş aynı zamanda iyi bir elek-tir. Bu savaşın temposuna, sıcaklığı-na ayak uyduramayanlar eriyip küçül-ür ve eleğin altına düşerler. Söylem-leri ne denli bilimselmiş gibi görünür-se görünsün, kavga da önde olmayı beceremeyenler arkadan gelenlerin ayakları altında esilmeye mahkum-durlar.

Siper yoldaşlığıyla biriktirme kenet-lenen savaşçılar devrimimizi iberiy-yaşırken, grupsal maddelerin aşılması sürecini, kitlelere cephesel bir bilinir-liğün yakınlığının güvenini de aşıla-dılar. Sistemin "Bir avuç terörist, kök-lerini kazandı, yalanda bitireceğiz" dediği bir noktada, dışarda yiğit anı-ların ve tut-sak yakınlığının faşist terö-re karşı sergilediği direniş, Türkiye halk-larına ve dünya kamuoyuna TC'nin ter-örüst ve katilimci yüzünü gösterme-ye başladı.

Tam da bu buluş açısıyla yitirdiği-miz 12 devrim savaşçısı bir kavga de-ğil, kararlılığı 12 yeri mevzodur. Onlar devrimimizin ve iç savaşımızın birer sembolü olarak tarihe geçtiler. Sören bu kavga da onları yalanc-bırakanlar ise tarihin çöplüğüne gömüldüler.

**YAŞASIN DEVRİMCİ İÇ SAVAŞIMIZ
FAŞİZE KARŞI SİLAH BAŞINA
YA DEVRİM YA ÖLÜM**

ÖLÜM ORUCU SAVAŞÇILARI

Aygün ÖBUR
TKP/MLK Bursa

Ahmet Devdan KERİNGİLLER
DHP-C Bayrampaşa

Nigine ÖZKESKİN
DHP-C Bayrampaşa

An Ayata
TKP/MLK Bursa

Hüseyin DEMİRCİOĞLU
MLKP Adana

Müjdat Yanat
DHP-C Bursa

Yeminha KAYA
DHP-C Bayrampaşa

Ayşe İsmet ERKMEK
DHP-C Çarşamba

Hayati ÇAN
TKP/MLK Bursa

SÜRESİZ AÇLIK GREVİ DİRENİŞÇİLERİ

Tahsin YILMAZ
TKP/MLK Bayrampaşa

Osman ARGÜN
TKP/MLK Bursa

Hicran KÜÇÜK
TKP Bursa